

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Γ'. — ΑΡΙΘ. 522

Γραφεία : Μιλτιάδου 11 — Τηλέφ. 21—256

ΑΘΗΝΑ, 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1935

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1) *Νὰ τὸ πιστεύσωμεν ;* — 2) *Ἀβδηρική ζωή.* — 3) *Ἡ μαθητική Κοινότητα.* — 4) *Τὰ Φλιβερά τῆς οἰκογενείας μας.* — 5) *Τὸ Σχολεῖον Ἐργασίας καὶ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.* — 6) *Διὰ μίαν ἀδικίαν.* — 7) *Γόρω ἀπὸ τὸ*

παιδαγωγικὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. — 8) *Ἡ ἱστορὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐν Λαμίᾳ.* — 9) *Οἱ τελευταῖες εἰδήσεις μας κλπ. κλπ.*

ΝΑ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΣΩΜΕΝ ;

Σαράντα δόκλιρα χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε πού, στὴ μικρὴ μας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ἀθήνα, ὁ Ἀβραμέας, δημοδιδάσκαλος τότε, καὶ ἓνας ἄλλος, ἐπίσης δημοδιδάσκαλος, ὁ μακαρίτης Μουμούρης καὶ κάποιοι ἄλλοι ἄλλοῦ στὴν Πάτρα, στὴν Κορινθία στὸ Ἀργυστόλι... ἴδρουν τοὺς πρώτους διδασκαλικοὺς συλλόγους καὶ κατέβαλαν τὶς πρώτες προσπάθειες γιὰ τὴν παντὸς εἶδους ἀνύψωση τοῦ κλάδου καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἠθική· γιατί, ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁ δημοδιδάσκαλος ἦτο τὸ πρόσωπον κατὰ τὴν περασμένη ἀθήφα ἐκείνη ἐποχῆ, πού ἐτροφοδοτεῖ μὲ ὑλικὸν τὴν θεατρικὴν ἐπιθεώρησιν, ὅπως θὰ ἐλέγομεν σήμερον.

Τὶς προσπάθειες τῶν πρώτων ἐκείνων καλῶν δασκάλων διεδέχθησαν οἱ ὁμοῖες ἄλλων τοιοῦτων βραδυτέρον, ἐπίσης στὴν Ἀθήνα, στὴν Πάτρα, στὴν Κόρινθο, στὴν Τρίπολη, στὸ Ναύπλιο κλπ. καὶ ἔτσι μᾶς παρουσιάζονται οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς ἐποχῆς, ὅπως οἱ Σκουτερόπουλοι, οἱ Κυριακάτοι, οἱ Παπαγεωργίου, οἱ Τσακίρηδες οἱ Βλάχοι, οἱ Ζαφειρακόπουλοι, οἱ Κοντογιάννηδες οἱ Ζήσηδες καὶ ὅλη ἡ χορεία τῶν ἐκλεκτῶν νὰ σπρώχνουν τὴν ἰδέα ἐμπρός, νὰ ἡγοῦνται μέσα στὸν κλάδο, νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴ διαφώτισή του, νὰ ἐπιτυγχάνουν κερδίζοντας σπιθμὴ σπιθαμὴ τὸ ἔδαφος, τὴν ἀνύψωσή του. Ἔτσι, περνώντας τὰ χρόνια, μεγάλωνε καὶ ἀπλωνε ἡ ἰδέα ἕως οἷου ἔγινε ἀνάγκη αἱ ἐπὶ μέρους προσπάθειαι νὰ ἀναγνωρίσουν σὰν συνισταμένη τους μιὰ ἀνώτερη θέληση γιὰ νὰ κατευθύνῃ καὶ τότε παρουσιάσθησαν οἱ μορφῆς τῶν ἀειμνήστου Παπασωτηρίου καὶ Μιχαλοπούλου καὶ ἀργότερα τοῦ Εὐαγγέλου Λαχανοκάρδη πρὸς τὶς ὁποῖες μὲ εὐγνωμοσύνη πάντα ὁ κλάδος πρέπει νὰ στρέφῃ τὸ νοῦ.

Εἶναι ἡ ἐποχῆ πού ὁ κλάδος πλέον ὀριστικὰ ξυπνᾷ, νοιώθει τὴ ζωὴ, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ κινηθῇ καὶ αὐτὸς πιά μέσα σ' αὐτή, παίρνει θέση, καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόμερη γωνιὰ στὴν ὁποία ἦτο μονίμως καὶ δειλὰ στριμωγμένος βρῖσκειται σιγὰ σιγὰ στὴ σκηνή. Μιλᾷ γιὰ τὸ σχολεῖο του καὶ τὴ καλλιτέρευσίν του, μιλάει γιὰ τὸν ἑαυτό του.

Ὁ νεκρὸς πῆρε ζωή.

Περνοῦνε τὰ χρόνια καὶ ὁ δάσκαλος βρῖσκει μέσα του ὀλονὲν καὶ καινούργιες δυνάμεις.

Δὲν ὑποτάσσεται τώρα σὲ ἄλλους καὶ ζητεῖ νὰ κυβερνηθῇ μόνος. Παρουσιάζεται τότε ὁ Χάρακας.

Μεσολαβεῖ περίοδος ζυμώσεων, συγκρούσεων καὶ ἀπὸ τὶς συγκρούσεις αὐτές, πού ἦσαν πολὺ ζωηρές, ξεπηδαίει στὸ 1919 μιὰ παρθένος πού τὴν ἐμφάνισέ της μὲ δάκρυ χαρᾶς ἐχαιρέτησε ὁ κλάδος ἀπὸ τὴ μιὰ ἀκρὴ τῆς Ἑλλάδος ὡς τὴν ἄλλη.

Ἦταν ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία.

Σοβαρά, μετρημένη, ἠθική, σεμνὴ, μαζεύει καὶ προστα-

τεύει κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιό της δόκλιρο τὸν κλάδο. Ἐρευνᾷ τὸ σχολεῖο καὶ, σὰν μάννα πιά, ψίχνει νὰ βρῇ μὲ ποῖο καλύτερο τρόπο θὰ μπορέσῃ νὰ προσφέρῃ καὶ σ' αὐτὸ τὶς ὑπηρεσίες της. Τὰ χρόνια περνοῦν, ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία βοηθᾷ τὸ Κράτος παντοῦ, σηκώνει πιά ψηλὰ τὸ δάσκαλο, ἀγωνίζεται γιὰ τὴν καλλίτερη Ἑθνικὴ αὐριανὴ ἡμέρα καὶ τὴ σιγμὴ πού πίστευσε ὅτι ἔπαυσε πιά νὰ τρέχῃ τὰ μονοπάτια καὶ μπῆκε στοὺς πλατιοὺς καὶ ἴσιους δρόμους πού θὰ τὴν ὀδηγοῦσαν στὸ μεγάλο τῆς προορισμό, νὰ ἐμπρός της ἔνα ἔλεεινὸ κατὰ τοῦ Ἑθνικοῦ κίνημα ἐκ μέρους ὀλίγων παραφρόνων.

Τὸ Κράτος συντρίβει τοὺς ἀθλίους ταραξίας λαμβάνει μέτρα νὰ κατοχυρώσῃ τὴν Ἑθνικὴν ἡσυχίαν, μὰ μέσα σ' αὐτὰ μέτρα πού λαμβάνει εἶναι καὶ ἡ διάλυσις τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων καὶ μέσα σ' αὐτὲς καὶ τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας.

Ποῖα γλῶσσα ἀνθρώπου ἦτο δυνατὸν νὰ ψελλίσῃ ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ, τὰς λέξεις «τὸ Κράτος θὰ διαλύσῃ τὴν Διδασκαλικὴν Ὀμοσπονδίαν» ;

Καὶ ὅμως, σήμερον ἀποτελεῖ ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως μᾶς ἐπληροφόρησαν αἱ Ἀθηναῖκα ἐφημερίδες τῆς π. Τρίτης :

Καὶ καλούμεθα τώρα, ἐφ' ὅσον ἡ εἰδήσις εἶνε ἀληθινή, νὰ κλείσωμεν τὰ γραφεῖα. Ὅποιο μέγεθος κακοῦ.

Νὰ κλείσωμεν τὰ γραφεῖα τῆς Ὀμοσπονδίας ! νὰ παραδώσωμεν μαζί μὲ τὰ κλειδιά τοῦ γραφείου καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν σαράντα χρόνων !

Μὰ νὰ τὸ πιστεύσωμεν ; Μὰ εἶνε τοῦτο ἀλήθεια ;

Ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν τολμῶμεν οὐδὲ νὰ τὸ διανοηθῶμεν διὰ τὴν θεάν μας. Ἐξακολουθοῦμεν ἀκόμη νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ Ση Κυβέρνησις καὶ τὴν τελευταίαν ἀκόμη στιγμὴν θὰ θελήσῃ, ἔστω καὶ ἂν ἔχη ἀποφασίσῃ τοιοῦτόν τι, νὰ τὴν ἀποποιήσῃ τὴν ἀπόφασίν της.

Ἐὰν ὅμως πᾶσαν ἐλπίδα ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένῃ εἰς τὴν τυχὸν ἀποφασθεῖσαν διάλυσιν καὶ τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας, τότε ἡμεῖς κρατοῦντες ὅσο μπορούμε τῶν ματιῶν μας τὸ δάκρυ, θὰ παραδώσωμεν τὰ κλειδιά, θὰ παραδώσωμεν ὅλο τὸ ἄψυχο ὑλικό, θὰ παραδώσωμεν ὅτι τέλος μᾶς ὑποχρέωσις ἡ Πολιτεία καὶ οἱ νόμοι της, θὰ κρατήσωμεν ὅμως πάντα στὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας καὶ στὰ ἱερώτερα σημεῖα αὐτῆς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀγαπημένης μας ὀργανώσεως καὶ μπροστὰ σ' αὐτή, γονατισμένοι κάθε πρωτὶ εὐλαβικά θὰ τὴν προσκυνᾶμε.

Ναί ! θὰ τὴν προσκυνᾶμε !

Αὐτὴν δὲν θὰ τὴν παραδώσωμεν ποτέ.

Εἴθε τὸ σημερινὸν «Διδασκαλικὸν Βῆμα» νὰ μὴ εἶνε τὸ τελευταῖον πού θὰ ἐκδώσωμεν.

ΑΒΑΗΡΙΤΙΚΗ ΖΩΗ

212-212 παρόντες

Υπάρχουν ημέρες στη συνδικαλιστική ζωή των σωματείων που αποτελούν ιστορικούς σταθμούς. Μιά τέτοια ημέρα για τους δασκάλους Πειραιώς ήταν η 27 Μαρτίου. Οι Πειραιώτες συνάδελφοι είχαν Γεν. Συνέλευση στο Δημ. Θέατρο της Πόλεως. Τα θέματα της ημερησίας διατάξεως δεν ήταν βέβαια εξαιρετικής σημασίας. Μά εξαιρετικό κι' όλοτετα άπροσδόκητο ήταν το φαινόμενο της άσθρας συγκροής των συναδέλφων στη Συνέλευση. 212 παρόντες και 212 ψηφοφορήσαντες!

Πόσοι άπουσίαζαν; Μά ελάχιστα. Έλάχιστοτα. Τόσο δά μικρούληδες! Είχαν, λέει, δουλειά αυτοί εκείνη την ώρα!

Μά ως τόσο, συνάδελφε, τα δασκαλικά χρονικά του Πειραιώς δεν άναφέρουν πουθενά τέτια δασκαλικά συγκεντρωση. Και το σπουδαιότερο, ζεις φυσιογνωμίες όλων ήταν διάχυτη ή ύραξη για συνεργασία. Και το ύπεροχο πνεύμα του συνδικαλισμού και το άγνό αίσθημα της άλληλεγγυης κυριαρχούσε πάνω στη Συνέλευση και μάς έδινε πολλές και καλές έλλειδες για το μέλλον.

212 δασκαλικές ψυχές; ένωμένες πάνω στα άγνωστερα άνθρωπιστικά ιδώδη, χωρίς να τις έπισκιαζε ούτε το παραμικρο νέφος του στεγνού έγωισμού και της ταπεινής ιδιοτελειας, είναι κάτι που δεν ταιριάζει δυστυχώς στο χαρακτήρα μας.

212 δασκάλοι να συζητούν μέσα στην ίδια αίθουσα, χωρίς να συνάψουν τουλάχιστον 212 καυγάδες είναι κάτι που δεν είχε γίνει ως τώρα ούτε στα περιφημα "Αβδηρίτες".

212 όλοι δασκάλοι Πειραιώς και Συνδικαλιστών. Λογαριάστε και τους; δασκάλους της περιφέρειας, Ξυλαμίνους, Αίγινης, Πόρου, Υδρας κ.τ.λ. που άσφαλώς θά τραξουν να έγγραφούν στο Σύλλογό τους κι' έτσι θα έχετε άριθμο 800, έκει που ήταν μόνο 30 και με το συμπάθειο κάδους!

Δέ νομίζεις, συνάδελφε, πως το γεγονός αυτό αποτελεί μία επανάσταση του νέου κατά του παλιού ήμμο; Μιά πνευματική επανάσταση που χαρακτηζει ύπεροχη τιμή στο δάσκαλο και στην ήθική του άξια; Μή ήρωάς πως έγινε το θαύμα!

Ο παλαιόμαχος εις τους συνδικαλιστικούς άγώνες Έπισηρωτής των Δημοτικών Σχολείων Πειραιώς, κ. Κ. Μπακανάκης, με μία έμπνευσμένη εγκύκλιο του ήρωε να ύπενθυμίσει στο προσωπικό του πως; είναι καιρός πιά δλοι πληροίστει να μπούμε στη συνδικαλιστική ζωή του Κλάδου.

Άπ' την άλλη μεριά μία έπιτροπή δασκάλων έπιφορητισμένη με σχετική έντολή είχε το κουράγιο να περιέλθη σε 16 ημέρες όλα τα Σχολεία και να κηρύξη το Έδαγγέλιο του συνδικαλισμού. Αυτό ήταν όλο.

Ο σπόρος έπεσε σε γη άγαθή! Η Έπιτροπή φυσικά διέθεσε μέσα πολύ περιουσιακό, άλλ' είχε πίστη άπεριόριστη. Και ή πίστη ήταν πάντοτε ή του θαύματος! Πιστεύετε, συνάδελφοι, και σθεθήσαθε!

Ο Αβδηρίτης

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, Υποσημειώστε το Διδ. Βήμα. Είναι το δργανο της Όμοσπονδίας σας. Έγγραφέτε συνδρομητές και έγγραφέτε και άλλους συνάδελφους σας.

ΚΩΣΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Β'.

(Συνίχεια από προηγούμενο)

Και τώρα ά; παρακολουθήσαμε τη Μ.ιθητική μας Κοινότητα, όπως λειτουργεί σήμερα, από τα ίδια της τα πρακτικά. Έτσι που τα τηρεί ο Γραμματέας της ίδιας της Κοινότητας.

(Άναγινώσκονται από το Βιβλίο των Πρακτικών της Μαθ. Κοινότητας τα πρακτικά 1, 4, 5, 6, 7, 12. Παραθέτομε μερικές περιολές από το 1, 4 και 6 πρακτικά.)

Πρακτικό 1

Συνεδρίαση της 31 Οκτωβρίου 1931 Παρόντες 24 μαθητές μέλη Πρόεδρος Στυλ. Παπαδογιαννάκης

ΘΕΜΑ Α'

Πώς θα γίνεται ο έλεγχος για την καθαριότητα και τα τετράδια των παιδιών, χωρίς ν' άσολήται γι' αυτό ο δάσκαλος για να μη χάνομε ώρα από το μάθημα;

Πάνω σ' αυτό το ζήτημα είναι η γνώμη τους οι έξης:

1) Ο Λυσ. Άρρηγόνης προτείνει να γίνεται ο έλεγχος και ή τιμωρία στην αύλη πριν άρχισή το μάθημα.

2) Ο Κων. Σταυρακάκης λέγει να γίνεται αυτή ή έργασία μέσα στην αίθουσα την ώρα του διαλείμματος.

3) Ο Στυλ. Παπαδογιαννάκης λέει πως; πρέπει να συμπρωφεθούν όλα τα παιδιά και να είνε πάντοτε εν τάξει και να μη γεννιέται ζήτημα έλέγχου και τιμωρίας.

4) Ο Στυλ. Κανάκης λέει να αναλάβη την εθύνη για την καθαριότητα των παιδιών και για τα τετράδια το ίδιο το Διοικ. Συμβούλιο της Κοινότητας και αυτό να έργαστη όπως γνωρίζει για τα ζητήματα αυτά.

Πάνω σ' αυτές τις προτάσεις γίνεται ψηφοφορία και πέρουν ψήφους

Η πρώτη πρόταση 1
> δεύτερη > 0
> τρίτη > 10
> τέταρτη > 10

Ο Διευθυντής του Σχολείου, που ήτανε πρώων, τάχθηκε με την τελευταία κι' έτσι γίνηκε δεχτή ή πρόταση του Στυλ. Κανάκη να αναλάβη το Συμβούλιο όλη την εθύνη άπάνω του.

Ο Πρόεδρος

Στυλ. Ε. Παπαδογιαννάκης

Ο Γραμματέας

Γω. Μ. Χαριτάκης

Πρακτικό 4

Συνεδρίαση 21 Νοεμβρίου 1931

Θέμα: λογοδοσία άξιωματούχων της Κοινότητας. . . . Βας; Λογοδοτεί ο Γω. Χαριτάκης που έχει τη φροντίδα για το κουβάλημα του νερού. Παραπονείται πως δεν πηγαίνουν με προθυμία στο νερό έκπειο που θα διατάξη και άναγκάζεται να στείλη άλλους;

1) Μ' αυτά δίνονται άρκετάς άπαντήσεις στις «απορίες» του κ. Π. Παπαγοπούλου.

και εν τώ μεταξύ τελειώνει το διάλειμμα χωρίς να έλθη το νερό.

Ο Γεώργ. Τριανταφυλλίδης. Ζητεί το λόγο και τον έλέγχει δομύτατα, διότι δεν έταχτοποίησε την ύπηρεσία του να πηγαίνουν στο νερό όλα τα παιδιά με τη σειρά, άλλα στέλνει όλο τους ίδιου; και γι' αυτό δεν τον άκούουν. Προτείνει να μοιρασθούν τα παιδιά σε ομάδες τόσες, όσες είνε οι μέρες της έβδομάδας και να ξέρη κάθε ομάδα την ημέρα της.

Πάνω στην παραπάνω πρόταση μίλησαν πολλά παιδιά και όλα σχεδόν δέχτηκαν να γίνουν οι ομάδες. Αυτό δέχτηκε τέλος και ή Κοινότητα με παρηφρία.

Ο Πρόεδρος

Στυλ. Παπαδογιαννάκης

Ο Γραμματέας

Γω. Χαριτάκης

Πρακτικό 6

Θέμα: Τι μέτρα πρέπει να λήθωμε για όσους φαρμαλούν να έτελειώσουν την έντολή που έλαβαν από την Κοινότητα (προμήθεια ύλικών, που μάς χρειάζονται, ή έργαλείων, κατασκευή άντικειμένων, προσκόμηση πληροφοριών κ.τ.λ.).

Πάνω στο θέμα αυτό μίλησαν πολλά παιδιά και υπέβαλαν διάφορες προτάσεις.

Ο Σταυρακάκης. Έξήτητος να δικάζονται οι τέτοιοι από το δικαστήριο.

Ο Κανάκης. Έπρότεινε να πολλαπλασιασθεί ή έντολή.

Ο Τσαπάκης. Να τρώμε ξύλο στη μέση της αύλης; παρουσία όλων.

Η Έυρίδιχη Βασιλάκη. Να πλύνουν την αίθουσα.

Ο Παπαδογιαννάκης. Να του; βγάξωμε άτιμους!

Ο Χαριτάκης. Να σκουπίζουν τις αύλεις.

Η Φωτεινή Σταφυλάκη. Να έτελειώδιν όλες τις άγγραφεις του σχολείου.

Ο Δάσκαλος. Να χάνουν τα δικαιώματά τους μέσα στην Κοινότητα μέρες να έτελειώσουν την έντολή.

Η Κοινότητα δέχτηκε με πλειοψηφία την πρόταση του δασκάλου.

Πρακτικό 11

Θέμα: Πώς θα έργασθοίμε για να πετύχη ή εορτή του σχολείου μας στις 30 Ιανουαρίου (1932) . . . . τέλος ή Κοινότητα αποφάσισε τα έξης:

1) Η εορτή θα γίνη στην καινούργια αίθουσα. Θα στολισθί με άλυσσίδες χράτινες και με λουλούδια. Στις πόρτες θα βάλωμε βαγιές και στα κάγκελα μυρτιάς. 2) Τα εισιτήρια θα γραφθούν την Τετάρτη και θα τα πουλουν μαθητές και μαθητριες στα σπίτια. Στην πόρτα του Σχολείου θα πουλή εισιτήρια ο Λύσανδρος Άργυράκης και τα πουλημένα θα μαζεύη ο Μηνάς Μιγαδάκης. 3) Θα τοχοκολληθούν στα καφενεία προγράμματα, που θα τα συνάξη το Συμβούλιο της Κοινότητας. 4) Οι κούρεις τά κούρξουν όλα τα παιδιά του Σχολείου.

Ο Πρόεδρος

Άνδρέα Βαϊλάκης

Ο Γραμματέας

Ν. Κουφάκης

(Έχει συνίχεια)

ΤΑ ΘΛΙΒΕΡΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΣ!

Όχι στον κ. Πρόεδρο, όχι στην Διοίκηση της Όμοσπονδίας, όχι στο άτυχο Συνέδριο των Πατρών, όχι στον διευθύνοντα το συνέδριο αυτό, άλλα στο Διδασκαλικό κόσμο όλο, στην Έλληνική Κοινωνία όλο, στην Έλληνική Κοινότητα όλο, στην γνωσητοποίηση των όσων ειλαν συνάδελφου του Συνεδρίου Πατρών εις βάρος; μιάς τάξης συναδέλφων, των άποφοίτων των Έραϊκών Σχολών.

Θά μπορούσαμε και θα είχαμε το δικαίωμα να τα άποκαλέσουμε αυτά τα πράγματα «έλλειψη αυτογνωσία»;! Τ' άποφαινομε όμως γιατί δεν άρμόζει στο όλο μας ως άναμειρωτών της Κοινωνίας και άρχομύμεθα στο χαρακτηρισμό «θλιβερά της οικογενείας μας;»!

Άκουσε διδασκαλικέ κόσμε! Άκουσε Έλληνική Κοινωνία! Οι άπόφοιτοι των Έραϊκών Σχολών που 46 ώρες της βδομάδα σάπιζαν πάνω στο βιβλίο, κάτω από το σεννό ένδυμα του όρατου, μακριά από την έπικίνδυνη σάπια που κατακλύζει την σημερινή μας Κοινωνία μέσα στα σιμνά Χιλιεία των Έραϊκών Σχολών με Καθηγητή έναν Καλιάφα, έναν Παλαιολόγον, έναν Σαγκριώτη, έναν Σπληνωτόπουλο, έναν Παλαχρίστον, έναν Σιούτα, έναν Παγιδούση, έναν Δανίκα, έναν Γεραφή είναι καθυστηρημένοι στην Παιδαγωγική μόρφωση!

Με καθηγητάς; έναν Βανδώρο έναν Κραθάνο, έναν Αλεβέντη και... και... Είναι καθυστηρημένοι στην κλασική μόρφωση! Με Διευθυντάς; έναν Άντωνιάδη, έναν Χατζηανέστη, έναν Άναγλήη, έναν Κωτσάκη και... και... είναι στενοκέφαλοι!

Δέ θέλωμε να κάμουμε σύγκριση με άλλες κλάσεις συναδέλφων! Όχι! Είναι κι' αυτοί «όμαιμοι»;! Ναι! Δέ θα κρίνουμε έμεις ποτέ ούτε τους διά δύο μαρτύρων, ούτε τους των Μονοτύπων, ούτε αυτούς; τέλος τους μέσα στην Τριταξίαν! Είναι όλοι συνάδελφοι και όλοι δίνουν ότι ο καθένας μπορεί στην μεγάλη μας προσπάθεια!

Δέ θα άναπτίξωμε έδω ούτε τα προτερήματα των μέν, ούτε τα μειονεκτήματα των δέ! Είναι όλοι έργατές χρήσιμοι και πολύτιμοι και άπαραίτητοι μαζί!

Δέ μπορούμε όμως να μη διαπιστώσουμε έδω την Κουφότητα και τη θλιβερή θέση στην όποιαν βρξσκονται οι συνάδελφοι Πατρών που ξανοίχτηκαν σε τέτοιους έρουνες! Έκφραζόμε τη βαθειά μας θλίψη και διαμαρτυρούμεθα για τη μεγάλη άδικία που γίνηκε εις βάρος της κλάσης των συναδέλφων αυτών!

Λυπούμεθα, διότι οι κρίνοντες ως στενοκέφαλους, παιδαγωγικώς καθυστηρουμένους και κλασικώς άμορφώτους τους άποφοίτους των Έραϊκ. Σχολών έδειχτησαν οι ίδιοι τοιούτοι.

Γεώργ. Γκλαβας

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΑΥΤΟΥ

Υπό ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
Διδασκαλίσσης—Μυυδαλιᾶ;

Ο Hugo Caudig, εἰς τῶν παιδαγωγῶν τῆς σημερινῆς καὶ πάλαι ἀριστος εἰς τὰς ἐπισημίας τῆς διδακτικῆς, ἀπαύτως ὀξυκρῆς μεταβολᾶς ἐν τῷ σχολείῳ, φρονεῖ ὅτι ἐπὶ τέλει ἡ παιδαγωγικὴ ὀφείλει ν' ἀποβῇ scientia ad praxim.

Συνελθὼν λοιπὸν ἐν τῷ κεντρικῷ εκπαιδευτικῷ Ἰνστιτούτῳ μετὰ τῶν συναρμότων καὶ συνεργαθῆναι μετ' αὐτῶν, κατέλεξεν εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς διανοητικῆς ἐν τῷ σχολείῳ ἐργασίας, μεταβιβάσας τοῦτο εἰς Σχολεῖον Ἔργασίας ἢ Caudig ἀπὸ Σχολεῖον τῶν λόγων ἢ Herbert.

Ἰδοὺ λοιπὸν τί εἶναι τὸ σχολεῖον καὶ ὁποῖον χάρις ὑπάρχει μετὰ τὸν δύο τούτων σχολείων.

Θὰ περιορῶ οὖν ὅπως εἰς ὀλίγα λεπτομερεῖα; περὶ τοῦ σχολείου Herbert, ἐπειδὴ σκοπὸς μόνον καὶ μόνον τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Σχολείου Ἔργασίας Caudig.

Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον ἡ ὕλη, μεταδίδεται ἄνευ ἰδίας μεθόδου ὡς πρὸς τὴν κριτικὴν ἀγωγὴν, οἱ μαθηταὶ ἴσως κινῶν ὑπερβολὴν δεσμευμένοι ὑπὸ τοῦ κύριου; τοῦ διδασκάλου, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ψυχῆς; τοῦ μαθητοῦ ὑπὸ τοῦ σχολείου, αὗτος δὲν ἀνεγνωρίζεται ὡς ἄν πληρὸς ἰδίας δυνάμεως; πλήρως ἰδίας ἀξίας ὡς ἐνεργητικὸς τῆς καὶ ὡς ἔχων ἴδια δικαιώματα.

Ἦδη ἡ ἔννοια τοῦ Σχολείου Ἔργασίας διαρρηθὴν ἀπορρίπτεται ὅλα ταῦτα, καὶ θέτει νέους ὁρίζοντα; εἰς τὴν παιδαγωγικὴν καὶ εἰς τὸ σχολεῖον, τὸ ὁποῖον διατελεῖ ἐν γενέσει. Ἐναντι δὲ τοῦ σχολικοῦ βίου τοῦ παρελθόντος ἔχει χαρακτικὴν ἐπαναστατικόν, διότι εἰς τὸ κέντρον τῆς παιδαγωγικῆς νοήσεως καὶ πράξεως, ἐνώ ἴσχυατο μέχρι τοῦδε ὁ διδάσκαλος ἢ ἄρχὴ αὐτὴ θέτει τὸν μαθητὴν ὡς ἀναπτυσσομένην προσωπικότητα.

Σκοπὸς τοῦ Σχολείου τούτου εἶναι, ὄχι μόνον νὰ μεταδίδει γνώσεις εἰς τὸν μαθητὴν, ἀλλὰ πρῶ πάντων εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἱκανὸν περὶ τὸ ἐργάζεσθαι, ἵνα δι' αὐτανάπτυξιν προκύψῃ ἄνθρωπος εἰς τὴν κοινωνίαν δεικνύων ἀποφασιστικότητα, φιλεργίαν καὶ ἵνα ἐφ' ἑαυτῇ τὸν μαθητὴν μετὰ γνώσεως καὶ δεξιότητος ἐκείνας, αὗται; εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖαι εἰς πᾶν εἶδος μορφώσεως.

Ἐν θελήσῃ τις νὰ φαντασθῇ, νὰ ἐνοήσῃ τὸ μέγεθος τῆς ἀνάγκης ἐλευθέρου πνευματικῆς ἐνεργείας, τὴν ὁποῖαν ἔχει τὸ ἔθνος ἡμῶν, ὡς ἐπισκοπήσῃ τὰ μέρη τοῦ πολιτισμοῦ κατ' ἕκαστον.

Ἡ ὁργάνωσις τῆς ὄλης ἡμῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀξιοῖ ἐπιτακτικῶς ἐνεργεῖαν ἐλευθέρου δημοουροῦσαν.

Ὁ πολιτισμὸς τοῦ ἔθνους, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὀρθοκείας ἔχει ἀνάγκην κοινοτήτων ὀρθοκετικῶν, αὗται; νὰ εἶναι διανοοῦμεναι κοινότητες τὰ μέλη τῶν ὁποίων ἀπαυτοῦν ἐξ ἑαυτῶν καὶ παρ' ἄλλων ἐλευθέρου πνευματικῆν Ἔργασίαν.

Καὶ θὰ ἐρωτήσῃ τις; Τί εἶναι ἐλευθέρου ἐνεργεῖα;

Ἐλευθέρου ἐνεργεῖα; ὅμοιος κατ' αὐτοῦ καὶ ἐπιβλητικὴ ἐγείρεται ἡ ἀπάντησις;

Εἶναι ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας οὐδένα ἢ διάνοια καὶ διαφροσύνη ὁ συναίσθητικὸς βίος, εἶναι ἐκείνη δ' ἢ ἐνεργεῖται τὸ συναίσθημα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς; κατὰ τὴν προπαρσιτικὴν εὐδύνει; δ' ἢ; αὐτὴ ἔξαναται ἢ ὑπ' ἑαυτοῦ ἐκτίμησις πρὸς τὰ ἰδιαιτέρη αὐτοῦ ψυχικῶν γεγονότων πρὸς τὰ μεμιασμένα, δ' ἢ; ἀξιάναται ὁ σεβασμὸς; πρὸς τὴν γνώμην καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν ἄλλων καὶ δι' ἢ; γεννᾶται τὸ συναίσθημα τῆς ἰξίας τῆς; κοινότητος, καὶ ἢ; τῆς; συνασθίνεται ἑαυτὴν ὡς ἄ Ἐγὼ; ἀνωτέρου βαθμοῦ, χιρίσει ἐπὶ τῆ ἀξιοσημειωμένη ἐνεργεῖα αὐτῆς; καὶ κατὰ τελείαν συνείδησιν αὐτῆς.

Τὸ Σχολεῖον Ἔργασίας; δὲν ἔχει ἕναν παιδευτικὸν σκοπὸν δι' ὁλόκληρον τὸ σχολεῖον, ἕναν ἐπίσημον σκοπὸν δι' ὅλην τὴν τάξιν, ἕνα σκοπὸν τῆς διδασκαλίας δι' ἐκείστην ὥραν, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ θέμα, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν ἢ παρῶ μῆσιν δι' ὅλους; ὅπως τὸ σχολεῖον τῶν λόγων, τοῦ ὁποῖου ὁ διδάσκαλος ἐπὶ τῆ βίσει ἐπιμελοῦ; ἐπιστημονικῆς; μελέτης; καὶ προπαρσιτικῆς προσφύρει; εἰς τὴν τάξιν πλῆθος γεγονότων καὶ σκέψεων, ἀνάπτουσαι εἰκόνας μίαν κατὸ πιν τῆς ἄλλης, διανοήματα ἐξ ἄλλῶν καὶ ἀπολύει τὴν τάξιν μετὰ τὴν βαθεῖαν καὶ συνολικὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ διδασκαλία ἀπέβη ὥραια. Κατὰ τὸν συνεχῆ λόγον τοῦ διδασκάλου ὁ μαθητῆς διακρίεται παθητικῶς, δὲν ἐντείνει τῆς δυνάμεις του, ὑψίσταται ἐπίδρασιν ἐκ τῶν λόγων τοῦ διδασκάλου, δὲν ἐργάζεται αὐτὸς οὗτος; ἐπιτελεῖ τὴν ἐργασίαν του κατ' ὄντων ἐξήνη, ἄνευ οἰκείας ὀρυθῆς καὶ ἐπινοήσεως, κινεῖται ἐπὶ ὁδῶν πεπατημένων, οὐχὶ ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὁδοματῇ, ἰδίαι; δυνάμεις καὶ ἰδίῳ κινδύνῳ. Ἡ διδασκαλία πληροῦται ὑπὸ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ διδασκάλου, ὅστις διδάσκει καὶ παιδαγωγεῖ τὸν μαθητὴν εἰς ἀπλήν τῶν διδασκομένων ἀποδοχῆν, πρὸς δὲ καὶ ὁρίζει τὸν τελικὸν καὶ τοὺς μερικὸς σκοποὺς τοῦ μαθήματος, προσχεδιάζει τὴν ὁδὸν τῆς ἐργασίας, προκαλεῖ τὰς ἐπὶ μέρους προτάσεις, κίμνει χορηγεῖ ἐρωτήσεων προσδιορίζων τὴν λογικὴν πρόοδον, τέλος δὲ εἶναι ὁ μοχλὸς καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἐκφράσεις τῶν τρόπων, ἢ δὲ τῆς ἀνάμεναι ἕως ὅτου ἀρχίσῃ ὁ διδάσκαλος; καὶ καθοδηγεῖται κατὰ τὸ περιεχόμενον καὶ κατὰ τὰς μορφὰς τῆς νοήσεως, παύει δὲ διανοοῦμένη, ὅταν καὶ ὁ διδάσκαλος περατώσῃ τὸ μάθημα.

Ὅπως ὁμοῦ ἀντιθέτως συμβαίνει εἰς τὸ Σχολεῖον Caudig. Ὁ διδάσκων τοῦ σχολείου Ἐλευθέρου Ἔργασίας εἶναι ὀλιγώτερον διδάσκαλος ἐπιστήμης τινός, πολλῶν δὲ μᾶλλον ὀργανωτῆς ἐλευθέρου παιδικῆς δημοουροῦσας ἐργασίας.—Ἡ ἐσχάτη ἔννοια τῆς ἀρχῆς τῆς ἐργασίας ἐν τῷ σχολείῳ εἶναι ὅτι; (ὁ μαθητῆς ὀφείλει νὰ ἐργάζεται παραγωγικῶς, οὐχὶ χάριν τῆς παρα-

γωγῆς; ἐπιστημονικῶν καὶ οικονομικῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἵνα ὑποστή τὰς διπλαστικὰς μορφωτικὰς ἐπιδράσεις, ὡς ἀσκεῖ πᾶσα γνησίῳ ἐργασίᾳ ἐπὶ τοῦ ἐργάτου).

Ὁ διδάσκαλος εἶτε διὰ τῆς πείρας εἶτε θυμοσφοικῶς, κέκτηται τελείαν γνώσιν τοῦ τί συμβαίνει ἐν τῇ ψυχῇ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἐχει συνείδησιν τὴν πρῶστων διαπραγματίζων αἱ συνειρηματικὰ καὶ καταληπτικὰ δυνάμεις.

Ἡ διδασκαλία τοῦ πληροῦται ὑπὸ ἐνεργειῶν τῶν μαθητῶν καὶ σκοπὸς μόνον καὶ μόνον αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἐλευθέρου Ἔργασίας, διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς πρώτης σχολικῆς ἡμέρας πρὸς τὸν πρῶτον σπασθεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν σκοπὸν του.

Κατ' ἀρχὰς ἐργάζεται ὑποδραγματικῶς ἐνεργειῶν ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, τίνι τρόπῳ ἐπιδίδει τὴν κατανόησιν κίμνει ἰνός, πῶς ἀναγράφει σημειώσεις εἰς τὸ περιεχόμενον σεῖδος, πῶς προβληματικῶς ὀρυθῆ διὰ τὴν διανοητικῶν κ.τ.λ. αἱ δὲ μαθητῆ ἀμυρόμενοι τοῦτον μαθητῶν ἐποπτικῶς; καὶ ἐν βμαχικῶν χρόνῳ τὴν τέχνην τῆς ἐργασίας χωρίς; νὰ ὑπάρχῃ φόβος ἀστυχημάτων καὶ ἀρροσφαλείας. Ἐτελεῖται δοκιμαστικῶς ἀποπειρῆς, κίμνει παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐργασίας; διὰ διαφόρων ἐρωτήσεων. Ἀσκεῖ τοὺς μαθητῆς τῶσιν εἰς τὴν τέχνην τῆς ἐργασίας, ὥστε αὐτὴ νὰ καταστῇ Μηχανικὴ Εὐχέρεια.

Πρωτίστας διατηρεῖ τὴν χαρὴν ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ παρὰ τῆν νεοῦ μαθητῆ, διὰ τῆς ἐμφανίσεως πρὸ τῶν ὀμοίων τῶν τρωφίμων παιδαγωγικῶν εἰκόνας καὶ δι' ἐπιδείξιν, νύξιν ἕσων ἀσκεῖ τοῦτους; εἰς τὴν τέχνην τοῦ ἐρωτῶν εὐστόχως καὶ ὀρθῶς.

Πρὸς κανονικὴν διεξαγωγὴν τοῦ διδασκάλου, ἀντιδρᾷ κατὰ προφικῶν κινδύνων, ὅσον τῆς ἐμφανίσεως ἀντικοινωνικῆς διεξαγωγῆς τοῦ ν' ἀποβῇ ἢ ἐργασίᾳ κατὰ τε τὸ ποῖον καὶ τὸ ποσὸν ἄγονος κατὰ τῆς ἐπιδείξεως; ὀδηγητικῶν πνευματικῶν, πρὸς δὲ καὶ δὲν ὀρυθμίζει αὐτὸς τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ οἱ μαθηταὶ, οὐδὲ ἐπιδοῦν ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἀμῆνη αὐτοῦ; ἐλευθέρου; νὰ ἐκφέρουν πᾶσαν γνώμην των.

Μετὰ μεγάλῃς περισεύσεως γνώσεως νὰ δαμῆσῃ τὴν παιδικὴν ἰσχυρίαν. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν τῆς τάξεως, κατὰ τὴν ἐλευθέρου αὐτῆς ἐνεργεῖαν δὲν ὀρυθμίζεται ἀπὸ τινος; οὕτως ἢ ἄλλῃ; κατασκευασθείσης ἰδεῶδους εἰκόνας, οὐδὲ κίμνει τὴν ἐλευθέρου ἐνεργεῖαν τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ μᾶλλον παρορᾷ τὴν τάξιν εἰς

Τυπογραφεῖον

Κ. Σ. Παπιδουγίννη
Ψαρρῶν 41 - Ἀθῆναι

Διὰ τὰς τυπογραφικῶς σας ἐργασίας, ἀγγελίας, φακέλλους, λογαριασμοὺς, ἐκδοσιν παντὸς εἶδους βιβλίων καὶ περιοδικῶν ἀπευθυνθῆτε στὴν ἀνωτέρω διεύθυνσιν.

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 575.000.000

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ταμειυτηρίου	3.75 0)0
Ὀφειω	3 0)0
Προθεσμίας	3 1)2 — 5 1)2 0)0

Καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις δύνανται νὰ γίνωνται καὶ δι' ἀλληλογραφίας.

ΚΑΘΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΕΧΕΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟ ΤΑΜΕΙΥΤΗΡΙΟΝ ΜΑΣ διότι τὰ κέρδη διατίθενται πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του κατὰ κινδύνων ἀσθενείας καὶ εἰδικώτερον διὰ τὴν οὐσίαν καὶ ουντήρησιν Συνατορίων, Ἀναρρωτηρίων κ.λ.π.

ταύτην και εις τήν τέχνην του ερ-
γάζεσθαι, δι' ο και πλείστας άφορ-
μας παρέχει εις τούτους εις αύθιγο-
μισίαν. Δέν θέτει τόν σκοπόν του
μαθήματος; αυτός, ούδέ εδρίσκει τά
μέσα, ούδέ κατατάσσει και τά συν-
θέτ' ούτος Ισταιται έν τώ μέσωσ,
τής διαλεγομένης τάξεως προσέχων
δέ ώστε ούτε αι κινήσεις του, οί
μορφασμοί του, τέλος δέ και αύτή
του ή παρουσία νά ήληρείσιν τούς
μαθητάς. Έπεμβαίνει εις
τήν συζήτησιν όταν παραστή σπου-
δαία άνάγκη πολλάκις είναι και
περιτόσ και χρησιμεύει μόνον κατά
τήν βαθμολογίαν. Ο Διδάσκαλος
του σχολείου εργασίας επιτρέπει εις
τούς μαθητάς του τήν συζήτησιν
παρατήματος εφημερίδος ή τήν
διήγησιν περί θεατρικής παραστά-
σεως εις ήν παρέστησαν ούτοι χθές
ή άλλο τι, τήν έλευθερίαν ήέσιν
σκοπού, τήν εκλογήν τού θέματος
τής ήμέρας κ.λ.π. επί τώ σκοπώ
τής άντενεργείας; όταν εδρίσκωνται
οί μαθηταί του πρό όνθώνας, πρό
ζώου τετραχειουμένου, πρό
Ιστορι-
κής τινος πηγής, άφήνει αύτούς νά
δουλούν έλευθέρως και πολλάκις
αποδέχεται και εκφράσεις, αιτίες;
κατ' ούσων δέν είναι τίποτε άλλο
είμη εκφράσεις των προσιπόντων
μαθητών. Εί; τας διαρραλέας των
μαθητών έρωτήσεις δέν άπαντι
πρώτως, ούδέ χειραγωγή τήν τά-
ξιν δι' έρωτήσεων, άλλ' άφήνει

τούς μαθητάς; ν' άπαντήσουν μό-
νοι των, κατόπιν σκέψωσ; όποτε
τό πρόβλημα ή ή ερώτησις λύεται
πρό των δωματίων αυτού. Δέν τεί-
νει ύπερβολικά εις τόν σκοπόν και
δέν προσκολλάται ύπερ τό δέον εις
τό θέμα, άλλα καταλείπει ει; τούς
μαθητάς τήν δραστηριώσ εις τόν
σκοπόν βαινουσαν άνάπτυσιν του
μαθήματος, ίνα μη ούτοι παρα-
πλανώνται. Άφήνει τούς μαθητάς
έλευθέρους νά εκφέρουν γνώμας,
νά συζητούν, νά συναισθάνωνται,
ν' άντιλέγουν, νά βεβαιώνουν προ-
ειρηθέντες, νά συνδέουν τόν λόγον
των μέ τά προηγούμενα κ. λ. π.
Κατά τήν άνέλγην του δλου πλού-
του των δυνατών παραστάσεων,
δέν λαμβάνει ύπ' όψιν του, ότι έξε-
τάζεται τό χρώμα άντικειμένου τινός
πρό ή μετά τήν μορφήν ή έν ή
έξέτισις εικόνας βάνει από του κυ-
ριου προσώπου εις τόν περιβύλλον
και άντιστρόφως.

Δέν δεικνύει δυσκίνησιαν εις τό
σχεδίον της εργασίας και κατά τόν
έλευθρον διδακτικόν διάλογον δέν
άδιαφορεί διά κωλύματα, τείοντα
νά μεταβάλλουν τήν σοβηράν συζή-
τησιν εις άπλην όμιλίαν κ.λ.π.

Ο Διδάσκαλος του Σχολείου ερ-
γασίας είναι άνθρωπος μορφωμέ-
νος και έσωτερικώς διακεπλάσμενος
και ένδιαφέρειαι διά τας παιδευτι-
κάς αξίας και διά τήν εκπαίδευσιν.
Έχει διαπλάσσει πολυμερώσ τήν
άτομικότητά του, τό δέ επάγγελμα
του δέν τό καταπίπτει, άλλα τού
επιτρέπει νά διάγη βίον συνολικόν
έν τή τέχνη, έν τή επιστήμη, έν τή
θρησκεία και έν τή κοινωνία.

Η οσωιδής αυτού ένέργεια ε-
ίναι ή αυτενέργεια, έχει συναίσθημα
του ύψηλου επαγγέλματος και του
καθήκοντος, Ισχυρόν συναίσθημα
εύθύνης πρός τό τρόφιμον, πρός τό
σχολείον, πρός τήν τάξιν και έν
γένει πρός τήν κοινωνίαν. Άγαπά
τόν τρόφιμον και τήν περί αύτόν
ήργασίαν σταθμίσει προσεκτικώς
και εκμεταλλεύεται τας σωματικάς
και πνευματικάς αυτού δυνάμεις,
έχει Ικανότητα έν ταις ένεργείαις
του, ώστε αύται είναι άποτελεσμα-
τικαι και έξελίσσουν τόν μαθητήν,

ούτως; ώστε ούτος εκ της νύν θέ-
σεώσ του αναβάνει εις αξιολογη-
τέραν τοιαύτην.—Τήν έλευθερίαν
των μαθητών περιορίζει αποβλέ-
πων εις τόν σκοπόν της άγωγής; και
εις τά δικαιώματα εκάστου μαθη-
ταί; και έτησίον προβλήματος.—
Ο Διδάσκαλος; του σχολείου εργα-
σία; γνωρίζει τήν τέχνην του εργα-
ζεσθαι τελείως, τούτέστιν έχει τήν
Ικανότητα του ταχέως έπισκοπεύν,
γνωρίζει τήν τέχνην τή; συζητή-
σεω; προβλημάτων, τήν τέχνην του
διευθύνειν τήν τάξιν κλπ. όργανώ-
νει τήν τάξιν κατά τήν άρχήν της
κατανομήσ και της ένώσεω; της
εργασίας εις άπαντα τά μαθήμα-
τα. Είναι ζητητής του Ιδεώδους
της προσωπικότητοσ αυτού, χειρι-
στή; της πνευματικής ένεργείας του
παιδίου, όργανωτής των παραγω-
γών αύτου δυνάμεωσ, δέν είναι ύ-
πληρέτης; της ύλης, άλλα ύπληρέτης;
του παιδίου, ούτος ύποχωρεί πρό
του τρωφίμου και καθιστεί τόν έαυ-
τόν του περί τόν σεβάσαι τόν μα-
θητήν και περιφρονεί τήν Ιδιαν
δόξαν, μειώνει τόν έαυτόν του και
αφήνει τόν μαθητήν και κατόπιν
όλων τούτων συναισθάεται εκπα-
στό; των νταρών του μαθητών, ότι
είναι έργων των χαρών του Θεού
και ούχι εις εκ των πολλών.

Τέλος δέ κατά τήν προπαρα-
σκευήν του πρός διδασκαλίαν και
κατά τήν εκλογήν της ύλης, προσέ-
χει εις τά μορφωτικά αιτήσ αποτε-
λέσματα και φροντίζει ώστε αθη
νά είναι σύμφωνοσ πρός τήν φύσιν
των μαθητών και πρός τήν προσω-
πικήν Ιδιάζουσαν αύτων φύσιν,
πρό; δέ και ή εργασία νά είναι
σύμφωνοσ πρό; τήν ύλην και αύτη
πάλλιν νά προσεγγίζει τόν β' ο".
Μυυδαλιά, 12 Ιανουαρι. 1935

Έλληνική Πανεπιστοπούλου

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΑΔΙΚΙΑΝ

Υπάρχουν τινές των συναδέλ-
γων ούτινες κατά τόν χρόνον καθ' έν
διά Νόμου επετρέπετο νά υποβαί-
λουν αιτήσεις πρός άναγνώρισιν
προσληρεσίας έν τή Άλλοδαπή ή
ένταύθα δέν υπέβαλον τοιαύταις
είτε διότι ήγγόνου τουτο, είτε διότι
δέν είχαν δικαιολογητικά ούτω δέ
άπώλεσαν τό ευεργέτημα της άνα-
γνωρίσεωσ. Είναι άδικία νά άγνοη-
θοούν οι όλλίγοι αυτοί και εσχής ερ-
γον θά ήτο νά τυχώσι του ευεργε-
τήματος τούτου διά παροχής προ-
θεσμίας πρός τούτο.

Η Όμοσπονδία μας άφ' ένός
και άφ' έτέρου οι ίδιοι ενδιαφερό-
μενοι άς ενεργήσασι διά των άρ-
μοδιών και πρό παντός οι ένδια-

φερόμενοι διά των τοπικών των
άντιπροσώπων πωσ χορηγηθή τρί-
μηνοσ προθεσμία διά τήν ύποβο-
λήν των σχετικών αιτήσεων και έ-
πιστήμων πιστοποιητικών διά τήν
άναγνώρισιν της ώσ άνω προϋπη-
ρεσίας των.

Η σημερινή κατάστασις ήτις
προώρισιαι νά άρη πάσαν άδικίαν
είναι κατ'άλληλοσ διά νά άρη και
τό άδικον τούτο.

Βασίλ. Δασκαλόπουλος
Δημ.καλος Μαιουροματίου
Καρδίτσας

ΑΠΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Έξ άφορμήσ της δημιουργη-
θείσεσ καταστάσεωσ εκ του έλε-
εινοσ και Πατριδοκτόνοσ κινή-
σεωσ αι πρός τήν Όμοσπονδίαν
συνδρομαί των Συλλόγων καθώσ
και αι τοιαύται πρός τό Διδασκ.
Βήμα έσταμάτησαν μέχρι του ση-
μείου ώστε ή Όμοσπονδία νά
μη δύναιται νά άνταποκρίνεται
ουδέ εις τας έντελέωσ άπίλεσ θπα-
χεώσεις της.

Γνωρίζοντες τοθτο πρός τούς
Συλλόγουσ καθώσ και εις εκεί-
νοσ των όποιων ή συνδρομή
στέ «Δ.Β.» έχει λήξει παρακα-
λόμεν όπωσ επιαχυνθή ή απο-
στολή των παντός είδουσ συν-
δρομών.

Έπ' εδκαίρια δέν κείνομεν
άσκοπον νά συστήσωμε πωσ.
Αν άλλωσ τό ένδιαφέρον ήμων
πρός τήν όργάνωσιν και τό Δ.Β.
έτεμναιζετο, καθώσ βέβαια, μέ
τήν συμμετοχήν ήμων άπλώσ
ώσ μελών εις τούς Συλλόγουσ
και συνδρομητών εις τό Δ.Β.
ήδη άνάγκη νά έργασθώμεν
καθένας διά τήν έγγραφήν εις άμ-
φότερα και ένός ή δύο τουλά-
χιστον συναδέλφων μας εκ των
μη έγγεγραμμένων.

Έπίσης νά έργασθώμεν και' διά
τήν άγοράν του βιβλίου «Ο Δι-
νατόσπαροσ Παιδαγωγός» διά
τό Σπίτι της Όμοσπονδίασ.

(Η Διδασκαλική Όμοσπονδία)

Διδάσκαλοι προκλη-
ρώσατε τή συνδρομή σας,
ό άγώνας μας άκαιτεί
έξοδοσ.

ΛΕΩΝΙΔΑ ΜΑΡΟΥΛΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ
ΣΥΝ. ΥΜΗΤΤΟΥ, ΤΕΤΡ. 59 - ΑΘΗΝΑ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΕΡΨΗ

Σελίθεσ 192. Ποιήματα ποικίλα 72, μονόλογοι δέκα, διάλογοι
έξ, κωμωδίεσ όκτώ, δράμα ένα. Εδρίσκειται στά διδλοπωλεία στέ
συγγραφέα, και στά γραφετα της Διδ. Όμοσπονδίασ. Τιμή δρχ.
σαράντα έλεύθερο ταχ. τελών.
(μην. 8-4)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΦΛΕΓΓΑ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ
γιά σχολικήσ γιορτέσ.

- 1. Σχολική χαρά ήτοι νέα ποιή-
ματα και διάλογοι.
2. Έθνική άναγέννηση ήτοι: 6
έμμετρα έθνικά δράματα μέ έθνι-
κά τραγούδια που παίζονται από
φουταναλλοφώδουσ μαθητάσ και
προκαλούν όλην ένθουσιασμό.
3. Παιδικέσ προσωαξέσ έμμετροσ
και πεζέσ, έκδοσις 1926.
Παλούνται παρα του ίδιου έν
'Αθήνασ Μαραθωνομάχιον 8. Τά
α' δρχ. 16, τό β' δρχ. 10 και τό γ'
δρχ. 6 έλεύθερα ταχ. τελών.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ 'ΕΣΤΙΑΣ, Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ

ΟΔΟσ ΣΤΑΔΙΟΥ 46* - ΑΘΗΝΑΙ

ΈΞεδότη

Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟσ ΑΤΛΑσ

Έγκεκριμένοσ διά τήν Ε' και ΣΤ' τάξιν
του Δημοτικού Σχολείου.

Η χάραξις του έγένητο επί τή βάσει των τελειοτέ-
ρων ευρωπαϊκών προτύπων.

Η μορφή του εδάφουσ δίδεται άνά γλωφοσ ώστε
και έξ ύψεωσ μόνον νά δύναιται ό μαθητήσ νά σχηματίξει
σαφή Ιδέαν περί αυτού.

Περιέχει τας τελευταίασ όνομασίασ και έχει έκτυ-
πωθή μέ πάσαν επιμέλειαν.

Δείγμα του έν αυτώ περιεχομένου χάρτου της Έλλά-
δοσ άποστέλλεται δωρεάν πρός τόν αιτούντα.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

Ἀρχετὰ χρόνια βασανίστηκε τὸ παιδί τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπ' τοὺς δασκίλους τοῦ; αὐτῆρου; ἔχτελε-
λεστὲς τοῦ διδασκτικοῦ συστήματος; τοῦ Ἑρβιέρτου. Πάντα τὸ παιδί σ' ὕλα τὰ χρόνια αὐτὰ ἦσαν τὸ ἀναγκαστικὸ ὑποκείμενο ἐνὸς πολ-
λύχρονου, ἄγονου καὶ στείρου περ-
ράματος. Ἦταν τὸ ἀρνί, πὺ θυ-
σιαζόταν στὸ βωμὸ τοῦ Ἑρβαρτι-
ανοῦ συστήματος, ἐνὸς συστήματος
ποῦ εἶχε ἀγνοήσει ὁλόκληρα τὸν
ψυχικὸ κόσμον τοῦ παιδιοῦ, πὺ ἦ-
σαν ὁ δολοφόνος καὶ ἐθνεφυκοῦ
υπερματος καὶ ὁ σκληρὸς δῆμιος
τῆς ψυχικῆς παιδικῆς ὄντοτης.
Τὸ ματωμένο αὐτὸ πείραμα δὲ μπο-
ροῦσε νὰ βαστάξῃ ἄλλο. Ἐπρεπε
νὰ φωνήσῃ μέσα στὸ σχολεῖο κά-
ποια ζωογόνα αἶρα, ἔπρεπε νὰ βρε-
θῇ ἓνα μέσο πὺ νὰ πείσῃ τις βα-
ρειὲς ἰλλουσίδες, πὺ δένανε τὰ χέ-
ρι τοῦ παιδιοῦ καὶ νὰ τρακίσῃ τῆ
σφραγίδα, πὺ σφράγιζε τὸν ἔξυ-
πνο παιδικὸ νοῦ καὶ δέν τὸν ἔφρινε
νὰ πετάξῃ λίγο καὶ πὺ πέρα καὶ
πὺ πᾶνω. Ἐπρεπε τέλος πάντων
νὰ ἑλευθερωθῇ ὁ μικρὸς αὐτὸς
σκληρός.

στηθῆ ἓνα ἄλλο, πὺ ἦταν στ' ἄ-
ληθινὰ παιδικό. Κι' ἀκούστηκε ἡ
ἀπολυτρωτικὴ φωνή. «Σχολεῖο Ἑρ-
γασίας». Δέν ἀγγησε ὁ Ἑλληνας
παιδαγωγὸς κι ὁ δάσκαλος νὰ πάρῃ
κάποια θέση ἀπέναντι στὸ καινούρ-
γιο αὐτὸ σύστημα. Γρήγορα καὶ
ἀβασάνιστα ἀγκάλιασε τὸ μοντέρνο
αὐτὸ τίτλο. Ἀλλὰ γιὰ νὰ δοῦμε πὺς
ἔγινε αὐτὸ δεκτὸ στὸν τόπο μας
ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ παιδιοῦ
αὐτὸ πὺ πιστεύομε, πὺς θὰ ὀδη-
γήσῃ τὰ παιδιὰ στὸ πνευματικὸ ἔξυ-
κλάσωμα καὶ ὁ ἀνιψώση αὐτὰ σὲ
μὴ σφαιρα φυσικώτερη; Πολλοὶ λίγοι
στὴ χώρα μας, ἴσως μετριόνται στὴ
δάχτυλα τοῦ ἐνὸς χεριοῦ, εἶναι οἱ
παιδαγωγοὶ ἔκτεινοι πὺ ἔνωσαν τὸ
Σχολεῖο ἔργασίας μ' ὕλο τὸ βίθος
καὶ τὸ πλάτος ἀπὸ τὴν ψυχολογικὴ
του πλευρά. Ἄλλοι τὸ ὑποδέχτη-
καν μὲ ἀνείπωτο πεσσιμισμὸ, ἄλλοι
τὸ θεωροῦσαν ἀκατάλληλο γιὰ τὸ
φτωχὸ Ἑλληνικὸ λαὸ, ἄλλοι τὸ θεω-
ροῦσαν ὡς σχολεῖο τῆς παλυτέ-
λειας; κι ἄλλοι τὸ ἀντίκρουσαν ὡς
ἓνα σύστημα δυσκολοεφάρμοστο,
ἓνα σύστημα γιὰ τὸ ὁποῖο ἀρνέται
ἐπίμοια τὸ Ἑλληνικὸ σχολεῖο ν'
ἀνοίξῃ τὴν ἀγκαλιὰ του νὰ τὸ δε-
χθῇ. Μιὰ τρομερὴ παρανόηση, ἓνα

**Κανεὶς ὑπόλληλος δέν πρέ-
πει νὰ μὴν ἔχῃ βιβλιόριον
ταμειευτηρίου τοῦ Μετοχ. Ταμ.
Πολιτ. Ὑπαλλήλων.**

διδασκτικὸ κομφορτίο ἔγινε ἐδῶ γιὰ
τὸ Σχολεῖο ἔργασίας. Ὁ ὑποκειμε-
νισμὸς καὶ ἡ ψυχασύνθεση τοῦ κα-
θενὸς δημιούργησε τὸ νέο σχολεῖο
καὶ ὄχι ἡ ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ.
Πίστεψαν πολλοὶ—καὶ τὸ θλιβερώ-
τερο εἶναι καὶ ἐπιβεβαιωτέ;—πὺς
καὶ τὸ καινούργιο αὐτὸ σύστημα
μπορεῖ νὰ γίνῃ καλοῦσια καὶ νὰ δο-
θῇ ὡς ῥεσετέ; στὸν; δισκίλους
γιὰ δεκαρολογία. Γι αὐτὸ βλέπομε
νὰ κυκλοφοροῦν βιβλία μὲ τὸν; δι-
σκίλους; τίτλους; «Ὑποδειγματικὲς δι-
δασκικὲς καὶ τὸ σχολεῖο ἔργα-
σίας» καὶ νὰ βλέπομε στὰ παιδα-
γωγικὰ συνέδρια δασκίλους καὶ ἐπι-
θεωρητῆ; νὰ διδίσκουν ὑποδειγματι-
κὰ κατὰ τὸ Σχολεῖο Ἑργασίας.
Καιμένο παιδί, πότε θὰ πείψῃ;
νὰ εἶσαι τὸ ἐμπόσειμα καὶ τὸ φι-
λοφρίσιμα!! Δὲ θὰ σὲ σεβαστῇ
πὺ σὶν παιδί ὁ Ἑλληνας δῆμιος!
Δέν πρόφτασε νὰ ἀκουσθῇ τὸ
διδασκτικὸ αὐτὸ σύστημα στὴν Ἑλ-
λάδα καὶ πολλοὶ ἦταν οἱ συγγρα-
φεῖς του. Κι ὅταν κανεὶς οἶχνε μα-
τιέ; στὰ παιδαγωγικὰ αὐτὰ βιβλία,
τοῦ ἔχονται ἄθελα στὸ νοῦ τὴ λό-
για τοῦ Καμυοῦργλου: «Στὴν
Ἑλλάδα γράφονται τὰ περισσότερα
βιβλία καὶ διειβάζονται τὰ λιγώτε-
ρα». Ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι, κου-
τσοὶ καὶ στραβοὶ οἶχνε τὴν συγ-
γραφή τοῦ Νέου Σχολεῖου, μὰ λί-
γοι, πολὺ λίγοι εἶναι ἔκτεινοι πὺ
μᾶς ἔγραψαν τὸ σωστὸ καὶ μᾶς εἶ-
παν τὸ ψυχολογημένο. Ἀλλὰ ἡ νο-
τροπία τοῦ Ἑλληνα ἐκπαιδευτικοῦ
γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲ στα-
ματᾷ ὡς ἐδῶ. Προχωρεῖ καὶ πὺ
πέρα. Πολλοὶ δασκίλοι καὶ ἀνώτε-
ροι ἐκπαιδευτικοὶ ἀκόμη θεωροῦσαν
τὸ μᾶσιμο τοῦ συστήματος αὐτοῦ
στὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο ὡς ἀριστε-
ρισμὸ, ὡς καὶ πὺ θὰ γράφιζε
σὲ χαλάσματο τὸν ἀρχαῖο καὶ σύγ-
χρονο πολιτισμὸ. Ἄλλοι πάλι δα-
σκάλοι, ἀνθρώποι πὺ βιάζονται νὰ
προσαρμοσθοῦν στὸ καινούργιο καὶ
προοδευτικὸ, ἀνθρώποι πὺ πολὺ
γρήγορα πεθύμησαν νὰ διεδικῆ-
σουν τὸν τίτλο τοῦ πρωτοπόρου.
Ἑλληνα παιδαγωγῶν, ἀρχισαν νὰ
πιστεύουν πὺς ἐφαρμόζουν τὸ νέο

αὐτὸ σύστημα στὰ σχολεῖα τους.
Γι αὐτὸ ἡ δῶσανε μιὰ ἀπόλυτη λευ-
τεριά; στὰ παιδιὰ τους ἡ κάμαιε μ'
αὐτὰ ὀμάδες, πὺ ἀναλαμβάνανε τὴν
ἐξέταση ὡρισμένων θεμάτων ἡ συ-
ζητοῦσαν τὰ παιδιὰ γιὰ διάφορα
θέματα, ἐνὸ ὁ δάσκαλος ἔπαιξε τὸν
ἀναρὸ ὀλο τοῦ βωβοῦ. Ἀλλὰ οἱ
δασκίλοι αὐτοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα
νὰ πὺν πὺς ἐφαρμόζουν ὅλα τὰ
παιδαγωγικὰ συστήματα, ἄλλὰ ἔ-
κτεινο πὺ μόνον δέν ἐφαρμόζον εἶ-
ναι τὸ μόνον σωστὸ Σχολεῖο Ἑργα-
σίας. Ὅλα αὐτὰ κα ἄλλα πολλὰ, πὺ
ὁ φιλόξενος χώρος τοῦ Δ. Βῆμιτος
δέν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀναφέρωμε
μᾶς ἀναγείζον νὰ διαπισώσουμε
τὴν σκληρὴ Ἑλ. διδασκτικὴ πραγματι-
κότητα. Ἀναγκαζόμαστε νὰ ποῦμε
πὺς στὴν Ἑλλάδα μὲ τις πραγμα-
τικὲς ψυχολογικὲς βῆσεις δέν ὑπάρ-
χῃ Σχολεῖο Ἑργασίας ὅτε ἀκόμη
στάδιο τοῦ Πειραματισμοῦ. Δέν εἶ-
μαστε τυφλοὶ. Εἶμαστε μόνον ἀκρι-
βολογοὶ, ἔργατες πὺ δὲ συνηθί-
σαμε νὰ κοῖβουμε τὴν πραγματικὴ
ἐτητα, ὡς ἀκριβῶς τὴ βλέπουν τὰ
δικὰ μᾶς ταπεινὰ μέλια. Μόνον δυὸ
τρέπῃ; φιλότιμοι παιδαγωγοὶ κόνουν
κάποια προσπίπειτα κα ἄ; τῶν ἐνι-
σχίσιμοι βσοὶ ζητᾶμε τὴν ἀπολυ-
θῆρωση τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὰ βαρεῖα
δραμὰ του.

Ἀλλὰ τὰ βυζαντινολογούσαμε,
πρᾶγμα τὸμερὰ ἀσυμβίβαστο μὲ
τὴ σημερινὴ ἀπείτηση τῆς ζωῆς,
ἂν σὰ δισκίλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ δὲ δειγνῶμε τὸ δρόμο ἡ τὸ
μονοκάτι, πὺ θὰ μᾶς ἔφρινε στὸν
ἀντικειμενικὸ σκοπὸ μᾶς. Ὁ σκο-
πὸς μᾶς δέν εἶναι νὰ περιγοῖφωμε
μὴ καὶ ἰστίση ἀρρωστῆ, ἀλλὰ νὰ
δειχνῶμε καὶ τὰ μέσα θεραπείας.
Ἀλλιώτικα θὰ μιούζαμε μὲ τὸ
παιτρὸ ἔκτεινο πὺ ἔκαμε διείγνωση
στὸν ἀρρωστὸ του καὶ ἔφυγε, χω-
ρὶς νὰ τοῦ συστήσῃ πὺς θὰ ἀπαλ-
λαγῇ ἀπὸ τὴν ἀρρωστῆτα του. Γιὰ
νὰ μπορέσῃ ὁ Ἑλληνας δάσκαλος
νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ νέο σχολεῖο πρέ-
πει πρῶτα-πρῶτα νὰ διώξῃ μερικ-
κὲς πλάνες καὶ προλήψεις πὺ τὸν
βαραίνουν. Πρέπει νὰ τινάξῃ τὸ
μοιρολατρισμὸ του. Πολλοὶ δασκί-
λοι καὶ μάλιστα οἱ παλιοὶ λένε
πὺς «τὸ σύστημα αὐτὸ δέν εἶναι
γιὰ μᾶς; εἶναι γιὰ τοὺς νέους;» καὶ
ἄλλοι πὺς «αὐτὸ εἶναι δύσκολο».
Κι βῶμ; δέν εἶναι τὰ πράματα ἔτσι.
Χρημίζεται προσπίπειτα κα διαφω-
τισμὸς γιὰ νὰ πιστέψουν ὅλοι πὺς
αὐτὸ δέν εἶναι δύσκολο καὶ μάλι-
στα ἂν ἐκπληρωθοῦν μερικὲς ἀπαι-
τήσεις, πὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ
τὴν κατατόπιση τοῦ δασκίλου. Τὸ
Σχολεῖο Ἑργασίας γιὰ νὰ ἐφαρμο-
στῇ στὸν τόπο μας καὶ νὰ μιλήμῃ
στ' ἀληθινὰ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ
ἐξηλαρωθοῦν οἱ ἀκόλυθες ἀπι-
τήσεις:

- α) Στὴν ἔδρα καὶ ἐπιθεωρητοῦ
νὰ λειτουργήσῃ σχολεῖο μὲ μετεκ-
παιδευθέντας δασκίλους ὅπου θὰ
ἐφαρμόζηται τὸ σύστημα αὐτὸ.
Στὸ σχολεῖο αὐτὸ νὰ πηγαίνουν νὰ
παρακολουθοῦν τμηματικὰ οἱ δα-
σκάλοι τῆς περιφέρειας ἀπὸ πε-
νήντα (50) ἐπὶ ἓνα μῆσι. Ἐχτὸ
ἀπὸ τὴν παρακολουθῆση νὰ συζη-
τοῦν κιόλας γιὰ νὰ μαθαίνουν τοὺς
ψυχολογικοὺς λόγους πὺ ὑπαγο-
ρεοῦσαν νὰ γίνετα ἔτσι. Μ' αὐτὸν

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ἙΣΤΙΑΣ, Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 46Α - ΑΘΗΝΑΙ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Β. ΛΕΦΑ

Διευθυντοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας καὶ Ἐθνεφυμάτων

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΟΜΟΙ ΔΥΟ

Καταρτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Παιδείας
κ. Κρ. Λεφα ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε εἰς δύο τόμους ἡ Ἐκπαιδευ-
τικὴ Νομοθεσία, περιλαμβάνουσα ἅλασαν τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν
περὶ στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαίδευσεως, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐκδο-
θεισῶν ἐρμηνευτικῶν πράξεων ἧτοι ἐγκυκλίων, γνωμοδοτήσεων νομι-
κοῦ συμβουλίου, ἀποφάσεων Συμβουλίου Ἐπικρατίας, Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου καὶ Ἐκπαίδ. Συμβουλίου, δικαστικῶν ἀποφάσεων κλπ.

Ἡ τακτοποίησις τῆς ὕλης ἐγένετο κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὅστε
νὰ εἶναι συγκεντρωμένα ὑπὸ τὸ αὐτὸ κεφάλαιον πᾶσαι αἱ σχετικαὶ
μὲ τὸ ἴδιον θέμα διατάξεις, ὅστω δὲ καθίσταται εὐχερεστάτη ἡ λύσις
παντὸς παρουσιαζομένου εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς ζητήματος.

Ἐκτὸς τῶν ἐρμηνευτικῶν διατάξεων, γίνεται καὶ συγκριτικὴ με-
λέτη τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπαιδευτικῆς νομοθεσίας πρὸς τὰς ξένας, πα-
ρέχονται δὲ καὶ πλείστα στατιστικὰ κλπ. πληροφορία, χρησιμώτατα
εἰς πάντα ἀσχολούμενον περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν.

Τιμὴ καὶ τῶν 2 τόμων ἀδίτων δεχ. 300.

- Διὰ τὰς Ἑπαρχίας > 325.
- Διὰ τὸν ἄμεινον > 360.
- Διὰ τὰς Ἑπαρχίας > 385.

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται στὸ βι-
βλιοπωλεῖο Ἰωάννου Σιδέρη τὸ
ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ εὐθῦμα σχο-
λικὰ τραγοῦδια» βιβλίον τοῦ ἐκ
Τρικάλων συναδέλφου Δ. Μαλ-
ιοποῦλου μὲ ὅλους νῦν ἰδὴ καὶ τὸν
κοιήματα καὶ ἄσματα. Στὸ βιβλίον
αὐτὸ θὰ βρῆτε ὅτι σὰς χρειάζεται
γιὰ τὸ σχολεῖο σας καὶ θὰ πλη-
ρώσετε καθὲς ἐλλείψη καὶ ἀνάγκη
τοῦ μαθήματος τῆς φθικῆς. Προ-
σευχὲς καὶ τραγοῦδια γυμναστικῆς
γιὰ ὅλες τις τάξεις καὶ πρὸ παντὸς
πολλὰ ἐμβροτήγια μὲ σύγχρονο μου-
σικὴ καὶ ῥαφὴν πὺ ἐνθουσιάζουν
καὶ συναρπάζουν τὰ παιδιὰ. Ἡ
δοκιμὴ θὰ ἂς πείσῃ καὶ θὰ ἰδῆτε
πὺς ὅτι γράφεται δέν εἶναι ὑπερ-
βολὴ, ἀλλὰ πραγματικότης.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΕΝ ΛΑΜΙΑ

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΜΗΤΡΟΛΙΤΙΚΩ ΝΑΩ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΛΑΜΙΑΣ ΥΠΟ Δ. ΓΑΡΔΙΚΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

4ος μ. χ. αιών. Τῆς δυνάμεως τῆς θρηπίδος ἀλλοίωσης κατὰ τὸν ποιητὴν. Νέα ἦθη καὶ νέοι κλισοὶ διὰ τὸν ἀνθρώπον. Χρυσός διὰ τὰ γράμματα καὶ διὰ τὴν ἐκκλησίαν αἰών...

Ἰσοῦ διατὶ πανηγυρίζει σήμερον ἡ ἐκκλησία καὶ συνεστράζουσι οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ ὁ κόσμος τῶν σχολείων. Καὶ τὰ δυνάμια τῶν συναβλητῶν, τῶν πανηγυριζομένων: Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἄλλὰ διατὶ ὁ μὲν καλεῖται μὲ τὸ ἐπίθωμα Μέγας, ὁ δὲ μὲ τὸ Θεολόγος καὶ ὁ Ἰωάννης μὲ τὸ Χρυσόστομος; Δὲ ἐδέχθη διὲ ἦσαν καὶ οἱ τρεῖς τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ συνεπέως ὁμοούσιοι, τῆς αὐτῆς πολυμαθείας καὶ σοφίας, τῆς αὐτῆς πολικρότου ρητορικῆς ἱκανότητος, τῆς αὐτῆς φημισμένης ἀγαθοεργίας, τῆς αὐτῆς ἀκαταπολεμήτου δημοσιόκτητος καὶ τα εὐνοφροσύνης τῆς δυσκόλου εἰς μεγάλους ἄνδρας καὶ ἡ ὅσα εἶναι τὸ λαμπρότερον στίγμα τοῦ πραγματικοῦ ἡθικοῦ μεγαλείου; Διατὶ λοιπὸν ὁ μὲν Μέγας, ὁ δὲ Θεολόγος ὁ δὲ Χρυσόστομος; Ἰσχυροὺν νόμοι τῆς φύσεως, τοὺς ὁποῖους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τοῦ παραβῆ τις; ὁ νόμος ὁ καθορίζωνος ἀπὸ τῆς ψυχολογίας τῶν ἀτομικῶν ζωοφωρῶν, διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι χωρίζουσι καὶ τοὺς ὁμομητρίους καὶ ὁμοπατρίους; εἰς ἄτομα. Ἐπι τῶν παμπαιδῶν ἡλλίω μασ εἰς ἓνα ἕκαστον ὄψηρχε καὶ κατὶ ποῦ τοὺς διέκρινεν ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς ἐνώση εἰς ἓν τὴν ἰσχύν καὶ δύναμιν διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ νίκη, νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὅποιον ἠγωνίζοντο, καὶ τὸν ὅποιον εἶχον τάξει ὡς σκοπὸν τοῦ βίου τῶν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὁποῖου καὶ ἀπέθανον. Ἀπέθανον: Ὅχι δὲν ἀποθνήσκουσι οἱ Βασίλειος, Γρηγόριος καὶ Ἰωάννης, ἠνώθησαν, ἤθελα νὰ εἴπω, μετὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον τὸν οὐράνιον, συμπάρεδρον τῷ Θεῷ. Καὶ ἀπηλλθον, διὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὁ μὲν 50 ἐτῶν, ὁ δὲ 62 καὶ ὁ τρίτος 60. Ποῖον λοιπὸν ἦτο τὸ διακρίνον τὸν ἓνα εἰς τρεῖς; Εἰς τὸν Βασίλειον τὸ ἀπτόητον καὶ τὸ ἀδύμάντινον ἀλλὰ προπαντὸς ἡ ἀρχικότης μὴ ἔχουσα τὸν ἐνάμιλλον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν διὰ τοῦτο καὶ Μέγας. Εἰς τὸν βαθυνοστάτον καὶ ἐμβαθέστατον Γρηγόριον ἡ θεολογικὴ διαλεκτικὴ δεινότης, τὴν ὅποιαν ἐπέδειξεν εἰς τὰ θεολογικὰ ζητήματα καὶ ἔβια εἰς τοὺς περὶ θεότητος λόγους του, ἐξ οὗ καὶ θεολόγος διὰ τῶν ὁποῖων λόγων ἐπέφερε τὸ τελειωτικὸν αἰῶνισμα κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Ἀρείου. Εἰς δὲ τὸν Ἰωάννην ἡ ἀπειραντος ρητορικῆς ἱκανότης διὲ ἦν τοῦ καὶ ἀπὸ στόματος οἴει χρυσός: ἐκ τοῦτου καὶ Χρυσόστομος. Πρὸς τι κατὰ τὰ μνημόσυνα τῶν σήμερον πανηγυριζομένων πρὸς τι τὰ ἐγκώμια; Ἐχουσι ἀνάγκην μνημοσύων

καὶ ἐγκωμίων οἱ τρεῖς οὗτοι οὐρανοφάντορες; ἀλλὰ καὶ ἀνεῖχον ἀνάγκην ἐγκωμίων θὰ ἤμην ἀξίος ἐὼν ὁ μικρός, ὁ νῆνος, ὁ ἀμπτωλὸς νὰ ἀρθῶ εἰς τὸ ὄψος τοῦ Μεγαλείου τῶν καὶ νὰ ψίλω ἐγκώμια; Ὅχι. Ἄλλ' οὕτε ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου οὕτε ἄλλου τινὸς ὑπεραξίου τὰ ἐγκώμια θέλουσι οἱ τρεῖς οὗτοι.

Τὰ ἐγκώμια ἐπιζητοῦν οἱ ἐγκόσμοιοι καὶ σαρκικοὶ ἄνθρωποι. Δὲν ἔχουσι ἀνάγκην ἐγκωμίων, τὰ ὅποια ἀπέκρουσαν ζῶντες ὁ γεννηθέντες ἐκ τοῦ κόσμου καὶ ζήσαντες ἐκτός τοῦ κόσμου, οἱ φέροντες σάρκα καὶ ζήσαντες ἐκτός τῆς σαρκός. Δὲν θέλουσι ἐγκώμια ἐκ ἀρνηθέντες χάριν τοῦ Χριστοῦ τὸν κόσμον καὶ τοῦ κόσμου τὴν ματαιότητα. Πρὸς τι λοιπὸν τὰ μνημόσυνα καὶ τὰ ἐγκώμια; Πρὸς τι; Τὰ ἰωβιλαία καὶ τὰ μνημόσυνα τῶν εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῶν ἀγίων τῆς ἐκκλησίας δὲν γίνονται ἢ διὰ τοὺς ἐπιγεγομημένους, διὲ ἡμᾶς; τοὺς ἐπιζῶντας γίνονται διὲ ἡμᾶς ἵνα λαμβάνωμεν ἀπὸ τῶν Ἁγίων τῆς ἐκκλησίας διδάγματα διὰ νὰ μᾶς χρησιμεύουσι ὡς φῶροι τηλαυγῆς ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ βίου. Καὶ τι καὶ ποῖος ἔχει νὰ ὠφελῆ ἕκ τοῦ βίου τῶν σήμερον ἐορταζομένων; Τὶ καὶ ποῖος; Πᾶν καὶ πᾶς. Αἱ μητέρες: ποῖοι θέλουσι νὰ σώζουσι καὶ δοξάζουσι τοὺς εἰκομῶν; ἢ ἔχουσι νόον πρότυπον τῆς Ἐμμέλειαν, τὴν Νόνναν καὶ Ἀνθοῦσαν, οἱ ἱερεῖς, ἐπίσκοποι καὶ πατριάρχαι: τοὺς Βασίλειον, Γρηγόριον καὶ Ἰωάννην, ἀν θέλουσι νὰ εἶναι ἀξιοὶ τοῦ ὀνόματος προδότεροι, ἐπίσκοποι καὶ πατριάρχαι. Οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καθόλου θὰ μάθουν διὲ εἰς οὐδὲν ἢ μάθησις ἀν μὴ παρῆ οὐ μόνον νοὺς ἀλλὰ εὐσέβεια τὸ ρητὸν διὲ ἡ ἐπιστήμη εἶναι πανουργία ἀνευ ἀρετῆς ἡ ρητορικὴ ἱκανότης πλάνος δημαγωγία καὶ δοκησιόφορος φλυαρία, σοφιστικὴ δὲ καὶ ἐριστικὴ ἢ διαλεκτικὴ. Ἡμεῖς οἱ διδάσκαλοι: Ἡμεῖς οἱ διδάσκαλοι λαμβάνομεν ἀφορμὴν κατὰ τὴν σημερινὴν ἐορτὴν νὰ σταθῶμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς. Νὰ ἀναλογισθῶμεν τι ὀφείλει τὸ ἔθνος ἡμῶν πρὸς ὅλους τοὺς μέχρι σήμερον διδασκάλους, τίνες ὑπῆρχαν οἱ πρὸ ἡμῶν διδάσκαλοι καὶ ποῖας ὑποχρεώσεις ἔχομεν ἀπέναντι τῆς ἱστορίας τοῦ μέλλοντος τῆς Πατρίδος θὰ ἀναμνησθῶμεν διὲ, διὲ ἔκλινε τὰ βλέφαρα εἰς τὸ πολιτικὸν τοῦ θάνατον τοῦ ἔθνος ἡμῶν, κατὰ τὸ 1453, καὶ εἰ κώθωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐσῆ-

μανον πενήθιμος τὴν ἐκφορὰν τοῦ θεόφρονος προφήτου ἐψάλλον τῆς ψυχῆς τοῦ ἔθνους τὴν ἀνάστασιν εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον τὸν Ἑλληνικόν. Ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι, διδάσκαλοι ἱερεῖς, διδάσκαλοι ἐπίσκοποι, καὶ πατριάρχαι μετὰ τοῦ χαιμαζόμενου ἔθνους περιδεῖς καὶ περτρεμοὶ ἀπὸ τὴν πτῆσιν τοῦ ὑπεράνω αὐτῶν Ὁ θωμαστικῶ ὀρνέου νεοσοοὶ ὀπὸ τὰ πτέρυγας τῆς θρνιθος ἀνὰ πάντα ἐν: οὐτὸν σὴνῆρχοντο κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, ἡμέραν ἐθνικῆς ἐορτῆς διὰ τότε καὶ ὠνεῖροῦντο τῆδοντο καὶ παρῆσκουσαν τοῦ ἔθνους τὴν ἀνάστασιν. Ἡμεῖς οἱ διδάσκαλοι θὰ ἀνασκοπήσωμεν τὸν ἑσωτερικὸν μας ἄνθρωπον θὰ προσπαθῶμεν νὰ πλουτίζωμεν τὴν γνώσιν ἡμῶν, θὰ τὸνώνομεν τὴν θεοπέδειάν μας καὶ θὰ στήσωμεν βωμοὺς ἐντός μας τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐρησκειάν, ἀν θέλωμεν νὰ εἰσθεῖ ἀξιοὶ τῆς ἀποστολῆς μας καὶ συνεχιστοὶ τῆς ἱστορίας τῶν διδασκάλων τοῦ γένους. Ἄν διὲ τις ἐξ ἡμῶν ἤρχιος νὰ σκεπτεται περὶ τῶν ἱσθικῶν τούτων θὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν σκέψιν του ἄλλως παύει νὰ εἶναι διδάσκαλος καὶ καλὸν εἶναι νὰ ἀφήσῃ ἕκων τὴν θέσιν του εἰς ἄλλον

διὰ νὰ μὴν ἀπέλθῃ ἀκων. Δὲν πιστεύω ὅμως Ἑλλῆν διδάσκαλο: νὰ ἔχῃ περιέλθῃ εἰς τοιαύτην σκέψιν, διὲ: τότε δὲν θὰ εἶναι διδάσκαλος. Καὶ ταῦτα μὲν ἡμεῖς. Σαῖς δὲ ἀγαπητά μου παιδιὰ, παιδιὰ τῆς Λαμίας καὶ τῶν περιχώρων τῆς μαθητιώσα νεολαία: Σαῖς; ὦ πόσον σὰς ζηλεύω. Σαῖς; ζηλεύω διὲ διέρχουθε τὴν ἡλικίαν τῆς μαθήσεως καὶ διὲ ἀποτελεῖτε τὸ μέλλον. Ἀκούσατε λοιπὸν σαῖς ἀγαπητοὶ μου μαθηταί, ἀπὸ τὸ στόμα ἐὼς διδασκάλου ὁ ὅποιος τὴν σιγῆν ταύτην δοκιμάζει ἐξαιρετικὴν εὐτυχίαν καὶ διὲ: σὰς; βλίπει καὶ διὲ: ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ὀμιλῇ ἐξ ὀνόματος τῶν διδασκάλων τῆς Λαμίας, τῶν διδασκάλων σαῖς τῆς χλῆς καὶ προχθῆς, τῆς σήμερον, τῆς αὔριον καὶ μεθαύριον, ἀκούσατε. Ἰσθεν ὁ ἐγερθεῖς θόρυβος; μῆπως ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν μαθητῶν; προσέχετε λοιπὸν καὶ μὴ θορυβεῖτε. Αἱ δὲν συμβαίνει τίποτε καὶ οὐδαμῶθεν. Εἶναι σῆχημα λόγου τοῦτου. Προσέχουσι οἱ μαθηταὶ ὅπως καὶ ὅσοι μὲ ἀπαρτιστατον φρένα καὶ τοὺς συγχάρω. Ἐχουσι συναίσθησιν τῆς ἱερότητος τῆς σιγῆς: τοὺς ὀμιλεῖ ὁ διδάσκαλός των. Ἄ-

ΔΙΑΚΟΣ ΜΗΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΜΕΤΑΛΛΟΠΛΑΣΤΙΚΗ — ΞΥΛΟΓΛΥΠΤΙΚΗ
 ΠΥΡΟΓΡΑΦΙΑ — ΔΕΡΜΑ
 ΑΒΑΤ — JOUR — PAPER PARCHEMIN
 ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΛΑΜΠΑΙ

Ἄπαντα τὰ ἔργα εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.
 Τὸ τελειότερον ἐργαστάσιον κατασκευῆς; ἑλυουργικῶν κομφοποιημάτων ἐκ λευκοῦ ξύλου (Φλαμουρίου) ὀρίστης ποιότητος μετὰ τῶν σχεδίων των ἐνεύκων ἐπὶ τῶν ἐπιφανειῶν των.

Στοὺ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΖΙΤΖΗ
 Κατῆστημα: Πραξιτέλους 8

Παραδίδονται μαθήματα. Ζητήσατε τιμοκαταλόγους μας.
 Ἀφίχθησαν σχέδια Ξυλοκομτικῆς.

1-5

ΔΑΣΚΑΛΟΙ! ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΕΦΟΡΕΙΕΣ!

Ἀγοράσατε ὄλοι τὸ θαυμάσιο βιβλίον

ΛΙΝΑΡΟΣ ΠΟΡΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΔΡΑΜΑ ΣΕ ΠΡΑΞΕΙΣ 3
 (Ἐκδοσὴ Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας)

ποῦ τὸ διδασκαλίας ὁ κ. Λάμψας, τὸ ἐδώρησε στὴν Ὀμοσπονδίαν **ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ** καὶ πωλεῖται ἀπὸ αὐτὴν πρὸς δραχ. 50.— καὶ μετὰ ταχυδρομικὰ 55.—

Σύλλογοι, Ἐπιθεωρηταί, βοηθῆσατε τὴν προσπάθειαν τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας Ἐργασθητε ὄλοι γιὰ τὴν διάθεσιν τοῦ βιβλίου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΤΥΠΩΝΕΤΑΙ

P. G. MUENCH

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ

Ἐνα διδασκαλικοὺ βιβλιόρακι γιὰ τὸ σχολεῖο Ἐργασίας.

Μετάφραση Δ. Γ. ΖΗΣΗ

(4-6)

κούσατε λοιπόν από τό στόμα ενός διδασκάλου, ό όποιο: κατά τεκμήριον τουλάχιστον έχει την πείραν και την γνώσιν την πείραν της ζωής και την γνώσιν της Ιστορίας, την γνώσιν της Ιστορίας, την όποیان θα μελετούν οι λαοί έκείνοι, οι όποιοι έγραψαν και θέλουν να γράφουν Ιστορίαν. "Όσον δε βαθύτερον και πλατύτερον θα μελετούν την Ιστορίαν κατά τούτουσαν ασφαλέστερον θα γράφουν την Ιστορίαν του παρόντος και θα προεικάζουν περί του μέλλοντος. "Ακούσατε λοιπόν. Διερχοθήε μίαν ήλικίαν, ή όποία από τινος χρόνου έχει ύποστή μιαν κρίσιν, κρίσιν σωματικήν και ψυχικήν. Οι χυμοί σας κινούσιν ταχέως και άκανονίστως έπως συμβαίνει εις τά φυτά κατά ώραν της ανοίξεως. Πολλάκις σάς προκαλούν ύλωσιν σωματικήν και ψυχικήν. Δέν είναι ύπερβολή τούτο έχω και έχω διελθει από την ήλικίαν σας αύτην και σάς αναγινώσκω βλέπω τό έσωτερικόν σας έχετε συγκεντρωθή εις τόν εκυτον σας, αναζητείτε και πλάσσετε κοσμοθεωρίας και βιούεωρίας, τας όποιας εύρίσκετε παλλακίς αντιθέσας προς τας κρατούσας ανύέλκεσθε και ένιωθείσθε από ποικίλας όρμας, έπιθυμίας, κλίσεις και σκεψεις αναζητείτε ιδανικόν διά να θεσπίτε εις τόν ριον σας εύρίσκεσθε εις την θέσιν του "Ηρακλέους έκείνου, ό όποιος διηγερεί ποίαν όσόν να άκολουθησιν. Στιγμή τη άλγυσια κρίσιμος. Αι! εις την στιγμήν σας αύτην προσερχομαι, και άν ον αντιπροσωπεύω την άρετήν παντως δέν είμαι ή κακία. "Ακούσατε λοι-

πόν, άν θέλετε να γράψετε όπως έκείνοι ένδοξον την Ιστορίαν σας και την Ιστορίαν της Πατρίδος. Μή έκπληγίσεσθε. Να γράψετε ένδοξον την Ιστορίαν της Πατρίδος την Ιστορίαν την γράφουν τά έταρα, ό λαός, αι μάζαι: οι δε άρχηγοί τούτου οι ύπαγορευόντες την Ιστορίαν είναι οι έκπρόσωποι, ή συνισταμένη των θελήσεων, των τάσεων, των έπιθυμιών των μαζών, των όποιων είναι ήγήτορες. Μή άπορρίψετε λοιπόν, άλλ' άκούσατε είναι σοφόν τό λεγόμενον: πές μου ποιάν ν' ή συντροφία σου νά σου πώ την άνθρωπιάν σου» έξίσου όμως σοφόν είναι και ό,τι έχουν ειπέ οι παλαιοί: "Αν έχης έστραμμένην την προσοχήν σου εις τόν Καλλιαν φιλοπότην θα καταστήσει σε ό Καλλιαν (φαίνεται ότι έπρόκειτο περί δικαστήμου πότου εις "Αθήνας) "Αν εις τόν "Ισμηρίαν αύλητής θα καταστήσει (τό εξιδανικευμένον αύτι των "Αθηναίων δέν ήνείχετα τόν αύλον). Μάγειρος άν εις τόν ηρωτόλον. Πρός Θεού μη θεωρηθώ ότι δέν έκτιμά τό έργον του μάγειρου" όλα τά επαγγέλματα είναι καλά και άξια και απαραίτητα άρχει οι άσκούντες αύτά να είναι κατάλληλοι και εύσεβεις: εδώ έχει άλληγορικήν σημασίαν πρόκειται περί κοιλιόδούλου, ό όποιος δουλεύει εις την γαστέρα, όπως ό μάγειρος φροντίζει δι' άλλης της ήμέρας διά την προμήθεια τροφίμων προς ίκανοποίησιν της γαστρός των πελατών του. Αύθαθής άν εις τόν "Ακιδιάδην (πολις δέν γνωρίζει τόν αύθεόστατον των "Αθηναίων πολίτην "Ακιδιάδην έκείνου, τόν παραβολώτατον των νόμων βιαστήν:). Δεινός εις την ρητορικήν άν εις τόν Δημοσθένην, άν εις τόν "Επαμεινώνδα στρατηγικός, μεγαλόφρων άν εις τόν "Αγησάλαον, δικαίος άν εις τόν "Αριστοτέλην, άν εις τόν Φωκίωνα χρηστός και σοφός άν και εις τόν Σωκράτην. Τώρα άν εις τούς τρεις τρεις συνεργαζομένους θα γίνετε και σοφοί, και οικαιοί, και χρηστοί και μεγαλόφρων και στρατηγικοί. Ναί στρατηγικοί. Με τούτο δέν θέλω να είπω ότι εμείς φιλοπόλεμοι. Ουδεις νούν έχων θέλει τόν πόλεμον. Δέν πρέπει όμως να εδρεθή άνέτοιμος άν προκληθή. "Αλλά μήπως και ή ζωή της ειρήνης δέν είναι πόλεμος, και

πόλεμος άκήρυκτος και μήπως έν τούτση περιπτώσει ή έν ειρήνη ζωή δέν θέλει στρατηγικήν και όπλιισμόν; θα γίνετε στρατηγικοί λοιπόν και διάσημοι ρήτορες, επί πλέον δε και εύσεβεις και φιλόανθρωποι. Και έχομεν ανάγκην των άρετών σας τούτων πρό παντός διά τό συμφέρον σας. Να άντιπεφέλλε: κατά των καρδοκινούντων έχθρών του ψυχικού και σωματικού σας έγώ. Κατά της μικρότητος, ραδιουργίας, συκοφαντίας και φθόνου θα ύπάρχη πάντα εις την κοινωνίαν οστις θα θέλη να γράψη επί στράχου τό δίωμα "Αριστοτέλης—, κατά των άρητών του Χριστού, της Πατρίδος και της Οικογενείας, κατά των Ειδωλολατρών τούτων και αίρετικών, των όποιων δέ έγκρίτητος, εις την έδραν εις τόν στέμαχον και την διάνειαν εις την πέτραν, και οι όποιοι κινούσινται άνάμεσά μας: κατά του πλήθους των ρυπαρών βιβλιών με τά όποια έχουν πλουτισθή αι προθήκαι των βιβλίου πωλείων άποφεύγετε τά τιατα βιβλία ως: ό διάβολος τό λιβάδι. Θέ

λετε βιβλία να άναχολήσθε κατά τας ώρας της σχολής σας άν δέν σάς άρκούν τά ύπό του σχολείου όριζόμενα βιβλία: Δέν έχετε παρά να έρωτήσετε τούς γονείς σας, τούς διδασκάλους σας, όποια βιβλία να προηθεύσθε. Τούς διδασκάλους σας, οι όποιοι έχουν τό προς τόστο καθήκον διά τό όποιον και έχουν ταχθή. Πάντα δε πλησιάζοντα με την πρόθεσιν να σάς μύση εις τά νέα εύγγέλια δέν έχετε παρά να έρωτήσετε: εισαι συμπόλιτης μας, φίλος της οικογενείας μας, μήπως άδελφός μας, γονεύς μας, διδασκάλός μας μήπως; άν όχι, ειπέτε: άταχε άφ' ήμων άνθρωπε! έχομεν ήμαίς να μάς συμβουλευούσιν τούς γονείς μας και διδασκάλους μας. Θεσάτε λοιπόν, άγαπητοί μου μαθηταί, ως ιδανικόν του βου σας και πράττετε όπως σάς ειπε σήμεραν τό στόμα του διδασκάλου σας ποδ σάς πνευι και συμπνευι μαζί! σας. Καί τότε ασφαλώς θα έξασφαλίσετε την άτομικήν σας εύτυχίαν, την εύτυχίαν της οικογενείας, της όποιας έν τούτση περιπτώσει θα είσθε τό καμάρι, της κοινωνίας, της όποιας θα είσθε τό καύχημα, της Πατρίδος, της όποιας θα είσθε τό σέμνωμα και ή γλυκεία του μέλλοντος έλπίς, και θα σάς συνοδεύουν αι εύχαι όλων ήμων των διδασκάλων σας, αι εύχαι και εύλογίαι των σήμεραν έορταζομένων και του Παντοκράτορος Θεού.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

"Από τόν άκούραστο "Επιθεωρητή των Δημοτ. Σχολείων Πειραιώς κ. Δ. Μπακαμάκη έρεούνη και αυτίς ένα κοούτιμα και χρησιμώτατο βιβλίον "Οδηγός της μεθοδολογίας διδασκαλίας της αριθμητικής όλων των τάξεων του Δημοτ. Σχολείου". Το βιβλίον τούτου με τις ύπερ 300 σελίδες του θα εξυπηρετήση σε υλοποιούσιν βαθμό τό διδασκαλο για τό μάθημα της Αριθμητικής. "Η Διδακταλική "Ομοσπονδία τό συνιστά θερμώς με την άπόλυτη βεβαιότητά ότι έντός όλίγου θα πλουτισθή τά βιβλιοθήκας όλων των σχολικών έφορειών. Πωλείται από τόν ίδιον άντι δραχμών 150.

"Αποτελεί ύποχρέωσιν κάθε ύπαλλήλου να έχη, έστω και μία μικράν, κατάθεσιν εις τό Μετ. Ταμείον Πολ. "Υπαλλήλων.

"Ο δημοδιδασκαλος Ν. Κοραχάλιος ύπηρετών εις τό μονοτάξιον σχολείον Ριζοσπηλιάς- Δημητσάνης ζητεί άμοιβαιαν μετάθεσιν με συνάδελφον ύπηρετούντα εις τα δημοτικά σχολείον πλησίον της Τριπόλεως εύρισκόμενον ή έν αύτη.

Τά μοναδικά παιδικά θεατρικά βιβλία, τά μόνα κατάλληλα διά Σχολικάς "Εορτάς, είναι οι δύο έκδοθέντες τόμοι του

«ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ»

της κ. "Αντιόνης Μεταξά, "Όλα τά εις αύτούς περιεχόμενα παιδικά θεατρικά έργα, έχουν παιχθεί με μεγάλην εύτυχίαν από την μοναδικήν παιδικήν θεατρικήν όργάνωσιν των "Αθηνών

ΤΟ «ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ»

"Ο Α' τόμος, περιλαμβάνων 6 μονόπρακτα τιμάται Δρχ. 20. "Ο Β' τόμος τιμάται Δρχ. 25.

Αι παραγγελίαι προκληρώνονται

"Απευθυνόντες: Καν "Αντ. Μεταξά Κηφισίας 11 "Αθήνας.

Άημος κεντρικού Δημ. Σχολείου Πειραιώς ζητεί άμοιβαία μετάθεση με συνάδελφο των "Αθηνών. Πληροφορίες Πραξιτέλους 124 Πειραιά

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
Τό Κινηματογραφικό θαύμα ΡΑΤΗΕ
τύπος Β, ύπόδειγμα 1935.

Ζητήστε μας πληροφορίες.

Σας προσφέρομεν τόν ειλικρινέστερο συνεργάτη σας μαζί με τη χαρά του Παίδιού.

"Αποκλειστικός "Αντιπρ. για την "Ελλάδα:

"Εμμανουήλ Βερυκοκάκης "Εδουάρδου Λω 19 Τηλέφ. 27-923.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ & ΠΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ 29

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ:

"Αριστοτέλους, "Η Πρώτη Φιλοσοφία—τά μετά τά Φυσικά—, Εισαγωγή και "Ερμηνεία Κ. Δ. Γεωργούλη, Γυμνασιάρχου του Γ' έν Θεσσαλονίκη Γυμνασίου. Σχήμα 8ον, σελίδες 500.

Τιμή του έργου Δρχ. 125

Διά τούς "Εκπαιδευτικούς άποστέλλεται έλεύθερον ταχυδρ. τελών άντι Δρχ. 100.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΧΡ. ΚΑΛΟΓΗΡΑ (ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ)

Βιβλία άπαραίτητα για κάθε Σχολική και Οικογενειακή Βιβλιοθήκη

- 1) «Οι Πιταρίκοι». Βιβλίον ψυχαγωγικό για μικρά μικρά παιδιά. Κατάλληλο για Σχολικές και Οικογενειακές γιορτές, με 20 κομμάτια διαλόγου, μονολόγου και κομωδίας, με κομικά παιδικά παιχνίδια, με 50 κομηματάκια και με τονισμένα τραγούδια από τό διακεκριμένο μουσουργό κ. Διον. Λαυράγκα. "Εκδοίς δ' 1934, τιμ. δραχ. 50.
- 2) «Προσευχές για τά σχολεία». "Εμμετρο προσευχητάριο σύμφωνο με τό άναλυτικό πρόγραμμα του "Υπουργείου της Παιδείας. "Εκδοίς Γ' 1934, με τονισμένη προσευχή από τόν κ. Διον. Λαυράγκα. Τιμ. δραχ. 10.
- 3) «Τό ξεκούρασμα του παιδιού». Μέρος Α'. "Εκδοίς Β'. Με έβδωμήνα ποιήματα περιγραφικά, φρονημασιτικά, άλληγορικά, σατυρικά, εύδαίμαλα και πατριωτικά, κατάλληλα για σχολικά άναγνώσματα και για οικογενειακές και σχολικές γιορτές. Τιμ. Δρχ. 25.
- 4) «Τό ξεκούρασμα του παιδιού». Μέρος Β'. Με έξη (6) κομωδίας, έννιά (9) κομμάτια διαλόγου, τέσσαρους (4) κομμάτια μονολόγου, με ένα (1) δράμα και με τονισμένα τραγούδια. Τιμ. δραχ. 40. "Όλα εύρίσκονται στα βιβλιοπωλεία των "Αθηνών και σόν άσυγραφά. Κάθε παραγγελία προκληρώνεται. Τά ταχυδρομικά εις βάρος του παραγγέλλοντος. Είς τούς παραγγέλλοντας άνα των 20 άντιτύπων παρέχεται έκπταισας 20 οία.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

(Συνέχεια απ' τή σελίδα 5)

τόν τρόπο θά περάσουν όλοι οι δασκάλοι τής κάθε περιφέρειας, θά δοϋν τὰ καλὰ ἀποτελέσματα πού έχει τὸ σύστημα αὐτὸ καὶ θά ἀρχί- ζουν νὰ κινιόνται μὲ καλύτερες ἐπι- πίδες. "Αν οἱ δασκάλοι λείψουν ἕνα μῆνα ἀπ' τὸ σχολεῖό του, φαν- τάζομαι, δὲν εἶναι ἐγκλημα, ἀφοῦ μάλιστα θά πηγαίνουν γιὰ ἕναν τέτοιο σκοπὸ. Ὁ μῆνας αὐτὸς θά εἶναι γὰρ τοὺς δασκάλους αὐτοὺς ἕνα εἶδος Ἐκπαιδευτικῆς ἄδειας. Αὐτὴ ἡ ταχικὴ νὰ βαστάξῃ πέντε χρόνια. "Ἐστὶ ὁ κῆθε δάσκαλος, θά παρακολουθήσῃ τὸ σχολεῖο τῆς ἑ- ὄρας πέντε ὁλόκληρους μῆνας.

β) Ἄλλὰ καὶ ἂν ὄλα τὰ ἔξω καὶ ἂν νιώσῃ βαθεῖα τὴ λειτουργικὴ Ψυ- χολογία δὲ θά μπορῇ νὰ ἐργασθῇ γιὰ μιὰ γόνιμη καὶ ἀποτελεσματικὴ δουλειά, γιατί θά τοῦ λείπουν τὰ μέσα. Προβίλλει λοιπὸν σὰν ἀδή- ρογητὴ ἀνάγκη καὶ δευτέρη ἀπαι- τησι. Τὰ σχολεῖα νὰ πλουτισθοῦν ὄλα μὲ ὄργανα καὶ ἰδιαίτερα μὲ μαθητικὴ βιβλιοθήκη. Σχολεῖο νέν χωρὶς βιβλιοθήκη εἶναι ἀνθρώπος χωρὶς μάτια. Τὸ κράτος πρέπει νὰ κυττάξῃ σήμερα τὸ δημοτικὸ σχο- λεῖο μὲ προσεχτικώτερο μάτι καὶ διαθέσῃ ἕνα κομμάτι τοῦ προϋπο- λογισμοῦ εἰδικὰ γιὰ τῆς σχολικῆς βιβλιοθήκης.

γ) Σὲ φτωχὰ ἐργατοπαιδα καὶ ἀγοστόπαιδα νὰ δοθοῦν δωρεάν βι- βλία καὶ εἶδη γραφικῆς ὕλης. Αὐτὸ ὄχι μόνο θά διευκολύνῃ τὴν ἐφαρ- μογὴ τοῦ νέου συστήματος, ἀλλὰ θά ἔφευγε στήν ἐπιφάνεια πολλὰ τάλεντα πού οὐδοῦν καὶ χάνονται καὶ πνίγονται καὶ λιώνουν μέσα στήν ἀνέχεια.

μέσο ἐφαρμογῆς τοῦ Νέου Σχολείου τῆ μετεκπαίδευση τῶν δασκάλων στὰ Πανεπιστήμιά μας μόνο γιὰ ἕνα χρόνο. Νὰ πηγαίνουν ὄχι ὄμως σελάντα, ἀλλὰ διακόσιοι. Νὰ παρα- κολουθοῦν δὲ μόνο Ψυχολογικὰ καὶ Παιδαγωγικά. Τότε εἶμαι πολὺ βέβαιος ὅτι ὁ Ἕλληνας δάσκαλος θ' ἀντίκρυζε τὸ σύστημα αὐτὸ μὲ μεγάλη αἰσιοδοξία. Ἄλλὰ ἐπειδὴ ἤξαιρα πὼς θά σπᾶσω τὰ μούτρα μου στὸ μεγάλο βράχο τῆς ἀρηνης, ἀναγκάστηκα νὰ προτείνω τὸν πρῶτο, πού εἶναι εὐκολώτερο νὰ γίνῃ. "Αν οἱ ἀπαιτήσεις πού προ- βίλαμε δὲν ἐπληρωθοῦν τότε τὸ πρῶτο Σχολεῖο Ἐργασίας θά δίνεται στὸ δάσκαλο μὲ τὸ σταγο- νόμετρο καὶ γιὰ τοὺς πολλοὺς θά εἶναι μιὰ χίμαιρα, μιὰ ἀπιαστὴ ἰδέα. "Ἔσω, περάσουν χρόνια ἀκόμη γιὰ νὰ δῆ ὁ σημερινὸς δάσκαλος νὰ ζῆ μέσα στὸ σχολεῖο του τὸ Ἐξελικτικὸ σχολεῖο, πού ὁ ἀνεβίση τῆς μέλλουσε; γενεὲς σὲ κόποιο ρεα- λιστικώτερο ἐπιπεδο, σὲ κάποια φωτεινότερη σφαῖρα. Ἡ συντό- μευση τοῦ χρόνου ἀπὸ μᾶ; ἔξαο- τῆται.

II. Παιδαγωγικῆς

Ὁ δάσκαλος Μιζᾶπου - Λακων- κῆς, χωρὶον παραθαλασσίον μὲ τα- κτικὴν δ' ἀποκλειῶν συγκοινωνίαν ζητεῖ ἀμοιβᾶν μετέθεσιν μετὰ δι- δασκάλου ὑπερτεθέντος εἰς ἐκπαι- δευτικὴν περιφέρειαν Ἀττικῆς. Γρά- φεται. Νίνον Καταρτίαν Μιζᾶπου Λακωνικῆς.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ἀπὸ ἡμερῶν εἶχε διαδοθῇ ὅτι αἱ δημοσιοὑπαλληλικαὶ ὄρ- γανώσεις θά διελύοντο.

Παρ' ὄλον τὸ ὅτι τὸ πρᾶγμα διὰ τὰς Ἐκπαιδευτικὰς τοῦλά- χιστον Ὀμοσπονδίας ἐφαίνετο ὡς κᾶτι ἀπίστευτον, ὄμως τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια αὐτῶν συνελθόντα ἀπεφάσισαν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τοὺς ἀρ- μοδίους; κ. κ. Ἐπουργοὺς καὶ ἀφοῦ πληροφορηθῶσι περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν διαδόσεων ζη- τήσωσι τὴν μὴ πραγματοποιή- σιν τῆς διαλύσεως τῶν Ἐκπαι- δευτικῶν Ὀμοσπονδιῶν. Πα- ρουσιάσθησαν λοιπὸν εἰς τοὺς κ. κ. Στεφανόπουλον, Χατζί- σκον, Κ. Τσαλδάρην, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ἐπουργοὺς παρεί- χετο ἡ πληροφορία ὅτι τοιοῦ- τον τι δὲν εἶχε συζητηθῆ εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον Συμβουλίου.

Αἱ Ὀμοσπονδίαὶ τότε Μέ- σης καὶ Δημοτικῆς συνέταξαν ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπέ- βαλαν.

Τὴν π. Τρίτην ὄμως αἱ Ἄ- θηναῖκαὶ Ἐφημερίδες ὁμοιο- μόρφως ἀπασαὶ ἀνέγραψαν τὴν εἰδησιν ὅτι κατηρτίσθη καὶ ὁ πεγράφη Συντακτικὴ πράξις διὰ τῆς ὁποίας διαλύονται ἀπα- σαὶ αἱ δημοσιοὑπαλληλικαὶ ὄρ- γανώσεις.

Ἡ συντακτικὴ αὐτὴ πράξις μέχει τῆς στιγμῆς πού αἱ γραμ-

μαὶ αὐταὶ γράφονται δὲν ἐδη- μοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως.

Κατόπιν τῆς μὴ εἰσέει δημο- σιεύσεως τῆς Συντακτικῆς πρά- ξεως ἀπεφασίσθη ἡ ἐκδοσις τοῦ παρόντος Διδασκ. Βήματος, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ κλάδος, καθ' ὄσον μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἂν τυχὸν γίνῃ, τὸ Διοικητικὸν συμ- βούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας δια- λύεται ὁ δὲ πρόεδρος αὐτῆς κ. Ράϊκος μεταβαίνει εἰς τὴν ἐν Ζευγοῦ ἀτειῶ Κορινθίας θέσιν του.

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ

Ἐάν καὶ παρὰ τὰς ἐν συνεχείᾳ καταβαλλόμενας προσπάθειας ἡ Κυ- βέρνησις δημοσιεύσῃ τὴν συντακ- τικὴν πράξιν τῆς διαλύσεως τῆς Διδα- σκαλικῆς Ὀμοσπονδίας, ὅποτε τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο δὲν θά ὀφί- σταται πλέον, διὰ νὰ ἐδρίσκειται ὁ κλάδος εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ ζῆτήματά του καὶ νὰ παρακολουθοῦνται αἱ ἀ- τομικὰς ὑποθέσεις του εἰς τὰ Δημό- σια γραφεῖα ἀπευθύνομεν πρὸς ὄλον τὸν συναδελφικὸν κόσμον τὴν σῶ- στασις ὅπως ἀπευθύνεται εἰς τὸν ἤδη ὑπάλληλον τῆς Ὀμοσπονδίας κ. Ἐμμ. Ἀνδρέου, Θεσσαλονικῶν 5, ὁ ὁποῖος πλέον μετὰ τὴν ἐνδεχομένην διάλυσιν θά ἐβραθῆ ἀνευ ἄλλης ἐρ- γασίας. Θά εἶνε τοῦτο ἐλαχίστη ἀ- μοιβὴ πρὸς εὐσυνείδητον ὑπάλληλον ὁ ὁποῖος ἐπὶ δεῖταιν ὑπερέτερε τὸν κλάδον ὡς ὑπάλληλος τῆς Ὀμοσ- πονδίας. (Ἡ Αἰδ. Ὀμοσπονδία)

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΔΡΧ. 311.970

«Εἶναι ζήτημα τιμῆς γιὰ τοὺς δημοδιδασκάλους τῆς Ἑλλάδος ἡ πραγμα- τοποίησις τῆς ὠραίας ἰδέας καὶ γι' αὐτὸ θερμῆ ἀπευθύνει ΕΚΚΛΗΣΗ πρὸς ὄλους τοὺς συναδέλφους νὰ συντρέξουν τὴν ταχύτερα ἀπόκτηση τοῦ Σπιτιοῦ ἀποστέλλοντες τῆς **ΕΚΑΤΟ ΔΡΑΧΜΕΣ ΕΚΑΣΤΟΣ,**»

*Ἀπόφασις τῆς 17ης Γεν. Συνελεύσεως Κλάδου»

Τί νὰ προσθέσωμεν τώρα ἡμεῖς στὰ παραπάνω λόγια τῆς ΙΖ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κλάδου ; Ὑστερα ἀπ' αὐτὰ πιστεύουμε πὼς μέσα στὸ μῆνα τοῦτον δὲν θά μείνῃ συνάδελφος πού νὰ μὴ στείλλῃ τὴ συνδρομὴ του ;

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ ΟΛΟΙ ΑΣ ΚΙΝΗΘΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ